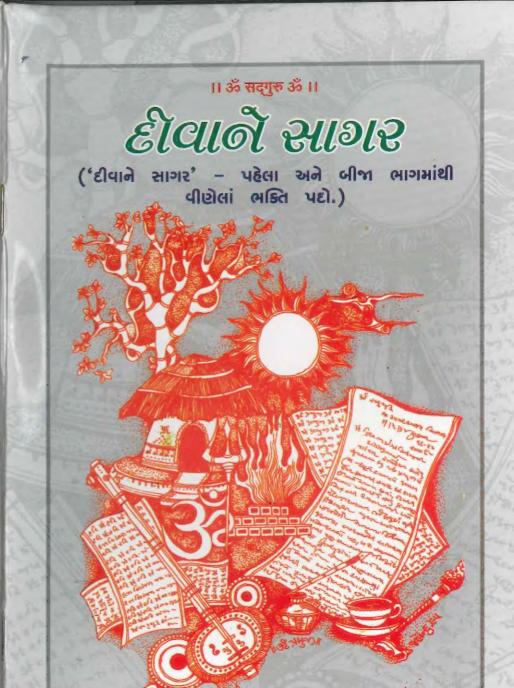

શ્રી સાગર આશ્રમ-ચિત્રાલ

।। ॐ सदगुरु ॐ ।।

धैवाने सागर

('દીવાને સાગર' – પહેલા અને બીજા ભાગમાંથી વીણેલાં ભક્તિ પદો.)

ः **કર્ताः** श्री सागर - ४गन्नाथ हामोहरहास त्रिपाठी

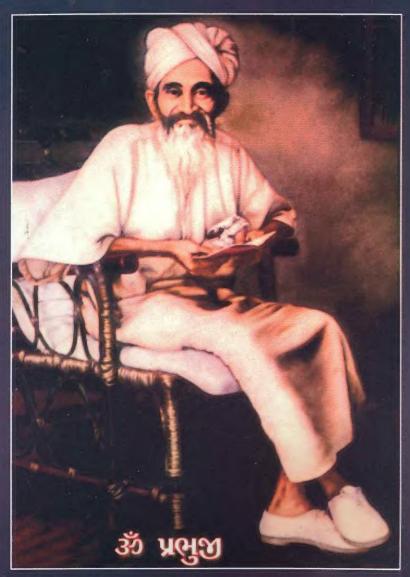
> : **प्रडाशड** : श्री सागर प्रडाशन ट्रस्ट

: સંકલનર્તા : શ્રી કૃષ્ણચંદ્ર યોગીન્દ્રભાઈ ત્રિપાઠી

સુફી સંતકવિ શ્રી સાગર મહારાજ

જગન્નાથ દામોદરદાસ ત્રિપાઠી

। ॐ प्रलुજी ।

દેહોત્સર્ગ તા. ૧૭-૮-૧૯૩૬

%न्भ ता. ७-२-१८८३

सर्व हुड्ड प्रडाशड-संडलनडर्ताने स्वाधीन

ઈ.સ. ૨૦૧૦

વિ. સં. ૨૦૬૬

ः भुद्रहः

રાજેશ સ્ક્રિન આર્ટ તા.જી. વડોદરા. મો. : ૯૮૨૪૪ ૩૫૮૧૨

ः प्राप्ति स्थान ः

પ્રકાશભાઈ શાંતિલાલ પટેલ

૨૦-એ, રાજારામ સોસાયટી, મુજમહુડા, વડોદરા. મોબાઈલ : ૯૩૨૩૧૧૮૦૦૦

ગુરુ થા ત્હારો તું જ, નથી કોઈ બીજું ભજવા; બાહ્ય સુરતને ટાળ, વાળ અન્તરમાં સજવા. શ્રી અખાજી

"ગર ખુદા ન હો, તો ખુદ બનાકે પૂર્જેગે."

॥ ॐ प्रलुજी ॥

॥ ॐ सदगुरु ॐ ॥

: અર્પણ પત્ર :

હે, પરમકૃપાળુ સદ્ગુરુદેવો મહેશ્વરઃ ।

ગુરુર્બક્ષા ગુરુર્વિષ્ણું ગુરુદેવો મહેશ્વર: । ગુરુઃસાક્ષાત પરઃબ્રહ્મ તસ્મૈ શ્રી ગુરુવે નમઃ ॥

અનુભવીઓ એ અવધૂ: સાગર સન્તજી ! સ્નેહજીવનનો સાચેરો અવતાર જો ! દીઠો તોચે, ના દીઠો - નવ ઓળખ્યો અક્ષરદેહે આજે દર્શન થાય જો.

સાચે જ પ્રભુ...આપના સુપૂત્ર શ્રી ચોગીન્દ્ર ત્રિપાઠીની કલમે લખાચેલ આ પંક્તિઓમાં આપને અક્ષરદેહ, આપનું આધ્યાત્મિક ચિંતન, પરમાત્મા સાથેનીએકાત્મકતા અસ્ખલિત છલકાય છે.

।। ॐ सदगुरु ॐ ।।

અનુક્રમણિકા

٩	અલખ ગુરુધાત્ર અહી જાદૂવાળું રે
ą	અમને એના ગુરુદજી મળીયા
3	અવધૂતા રે અવધૂતા32
8	અગર પરદેશમાં ભમતોપર
u	અગર એ ક્યાં ગયો
9	ાદાદ છે છે જે કો
ی	આત ખડો તોર્ટે ચરાગોર્મે
e	આ ભજન ભેદ ભણી લેજો
e	આવશું આવશું એવા તે
90	આવે ભાવી તા જાસ્ત્રિ
11	આવો આવો આવો ટે
12	આદમ દિલે અલ્લાહ છે
93	એ રસ કોણ પીએ૧૬
98	ઓ મોર મોંઘા મુલના૪૦
૧૫	ઓ જ્ઞાનીઓ
19	ઈજત અગર 6મારી
9.9	ගිහි ගිහි න ල්න
92	30 પ્રભુજીના સાતવાર
۹6	રૂં૦ સંદગરુ રૂં૦ સાગર સ્વામી
२०	કોઈ દરિજન દો તો આવોલ
২ ૧	કોઈ ચેતો છે નરનારી૧૩
રર	
23	કોઈ મિલાવે મારો શ્યામ
૨ ૪	ખુદાને તો ખુદા જાણેપ૧
રય	ગાત છે ગાત છે ગાત છેર¥
२५	જય જય સત્ગુરુ દાતાર૧
೩೦	જનમના જોગીડા છેંચે
₹८	જમ્ના ન્હાવાને નહીં આવું
ર∈	જમવા આવો ને નંદલાલ
30	જયપ્રેમ જયપ્રેમ (આરતી)
31	જયદેવ જયદેવ (આરતી)
32	જ્યદેવજયદેવ(આરતી)
33	ઝબક્તી વીજ અજવાળે
38	તોરી મોરી કાના કેસી
3 u	તમે આવો શાયળિયા
35	ધન્ય ધન્ય જીરે
 Company of the company 	

।। ॐ सदगुरू ॐ ।।

અનુક્રમણિકા

30	धून संग्रह इ७०
36	हिल्हाने अनाने
3E	દફન કબરે થવાનું છેપક
80	નગીએ વારંવાર
89	નારાયાગ નામ લાગે ક
४२	ଗାର છે ଗା ଧ છે
83	તારાત શેર્દ શેર્દ શેર્દાશાં
88	નહીં રે ચૂકું૪૯
४५	บวงษาย์ ผิสเ
¥5	પ્રલાપો પ્રેમીના દિલના
89	પ્રભ ભખ્યા છે કેવળપલ
28	ค ริ ติด นี่ยิ นยเชิ
re	માટે એજ એલૌકિક
чo	મદુને ગાવું ગુમ્સું જ
૫૧	મકીદો મકીદો
นจ	મહી મટુકી તારી ખોલ
чз	માડી મારી ના ના
ч¥	મન દરિ ભજ રે
นน	મરવું તો 68 છે
นร	મારા રસભીના રણછોડ
પહ	રામ સુમર રામ સુમર
46	રામ તિક રામ તિક
પલ	રામ નામનું નાર્યું
50	લગ રહીએ
51	લાકીલાં નું ગીત૪૪
99	લીઇ દરિનામડ
93	વ્હાલા સદ્ગુરુ સાગરરાજ
58	વનમાં વનમાં ઓ વ્રજલાલા
şų	વ્હાલા વ્હાલા ઓ વ્રજલાલા
55	શી રીતે ભક્તિ કરીએ
90	*dis
96	911
56	દા જા તુ ઘલા ઘલા
90	દમારા રામ મંત્ર દે પ્યારા
૭૧	દું તો બચ્યુ બધેપપ
હર	દું મહિયારી બંડી મતવાલી

दीवाने सागर

।। गुरु गुरु गुरुदेवकी जय । जय जय गुरुदेवकी जय ।। गुरु०।।दयानिधि ! नमीए वारंवार

નમીએ વારંવાર, દયાનિધિ ! નમીએ વારંવાર ! દયાનિધિ ! નમીએ વારંવાર ! દયાનિધિ !

કોમલ, નમ્ર, સુશીલ બનાવો, આપો, પ્રભુજી ! પ્રેમ; પ્રેમ વકે, પ્રભુ ! ગાઈથે, તમને, એ જ અમારૂં ક્ષેમ. દયાનિધિ ! નમીએ વારંવાર ! દયાનિધિ !

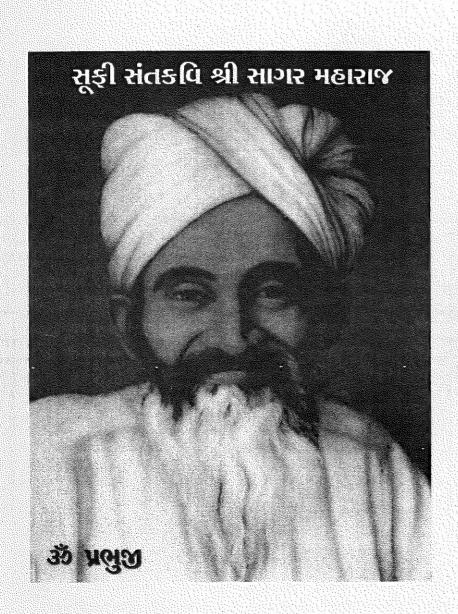
દીન, અબુઘ, અપાત્ર અમે તો, અન્તર ભરીએ પ્રકાશ; પાસે પળેપળ વસીએ, પ્રભુજી ! એક જ એ અભિલાષ. દયાનિધિ ! નમીએ વારંવાર ! દયાનિધિ !

મન, બુદ્ધિ, ચિત્તથી પાર, પ્રભુજી ! તો ચે દયા ઘનરૂપ; ઉજ્જવલ ખાપ બતાવી બરાબર, સાગર રૂપ અરૂપ. દયાનિધિ ! નમીએ વારંવાર ! દયાનિધિ !

ॐ सद्गुरुस्तवन

celal ! सद्गुरू सागरराज ! કરીએ આપને પ્રણામ; કરીએ આપને પ્રણામ, ધરીએ તમ ચરણોનું દયાન.celal.

જગમાં આપ તણો નહીં જોટો, મહિમા આપ તણો છે મોટો; (૨) હૈ ! ભવસાગર તારણહાર ! કરીએ આપને પ્રણામ.વાલાન્

પ્રભુજી ! હૃદયકમળના વાસી, ઘટઘટ વ્યાપક પૂર્ણ પ્રકાશી;(૨) ભક્તજનોના છો સુખધામ, કરીએ આપને પ્રણામ.વ્હાલા

જે નર મનને વશ કરનારા, તે તમ ચરણશરણ ગ્રહનારા;(૨) સંતજનોના આપ સહારા, કરીએ આપને પ્રણામ.વાલા

જેણે गुरूगोविंद ને ગાયા, તેની ટંળી ગઈ સૌ માયા;(૨) શાશ્વત શાન્તિફળને પાયા, કરીએ આપને પ્રણામ.વાલા

सदगुरुसागर अंतर्थाभी, विनवुं यरणङ्गाण शिरनाभी; करुणासागर कृपानिधान ! डरीओ आपने प्रणाम.

ઉપરોક્ત સ્તુતિ તેના રચચિતા સ્વ. શ્રી ન્હાનાલાલ અંબાલાલ જાનીને શ્રધ્ધાંજલીરૂપે અત્રે પ્રસ્તુત કરી છે. મ્હારે એ જ અલૌકિક લ્हાવા રે; ગુરુ ગોવિન્દને ગાવા મ્હારે. ગુરુ ગોવિન્દ ઉભય નહીં ન્યારા, સંશય છુટી ગયા સબ મારા,

મ્હારે સત્ગુરુ સાગર ગાવા રે....ગુરુ, મ્હારે,

દાસોક્હમ્ ગુરુ મંત્ર હમારા, શ્વાસો શ્વાસ રટણ એક ઘારા, મ્હારે ભજન વિના નહીં દાવા રે....ગુરુ, મ્હારે,

ગુરુ વિણ નિર્ગુણ કોણ બતાવે ? નિગમ નેતિ નેતિ કરી ગાવે, મ્હારે સગુણ બ્રહ્મ ગુરુ ગાવા રે ….ગુરુ મ્હારે.

ગુરુ મહિમા ત્રણ લોકન જાણે, બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શેષ વખાણે, મ્હારે પળ પળ પાવન થાવા રેગુરુ મ્હારે.

અલખ કરી લખ આપ બતાવે ? એક પલક ભવસાગર તારે, મ્હારે જીવદશા ટળી જાવા રે….ગુરુ મ્હારે

गुरुजाभ

- म्हने गापूं गम्यूं गुरुनाभने को ! गुरु म्हारा गगननो आडार ! म्हने गापूं गम्यूं गुरुनाभने को !म्हने॰
- નથી નાત, જાત, રૂપ ગુરજી વિશે જો ! તો ચે રૂપ અને ગુણ શા અપાર ! મ્હને ગાવૂં ગમ્યૂં ગુરુનામને જો !મ્હને.
- વેદ ચારે ભણ્યો હૂં ગુરુવેણમાં જો ! ભર્ચો નેણાંમાં ચૌદમો જ કાણ્ડ !-મ્હને ગાવૂં ગમ્યૂં ગુરુનામને જો !મ્હને。
- સ્હેજ ગાવૂં **જય સચ્ચિદાનન્દ**ને જો ! બીજી માચા બધી ચ માંડમાંડ !-મ્હને ગાવૂં ગમ્યૂં ગુરુજામને જો ! મ્હનેન્
- રમે **સાગર** સદા થ સુરસંગમાં જો ! જેનું અગમપૂરી ગુરુદ્ધાર !-મ્હને ગાવું ગમ્યું ગુરુનામને જો ! મ્હને.

અલખ ગુરુઘામ !)

- અલખ ગુરુદામ ! અહો ! જાદૂવાળું રે ! જળ, થળ, નભ, પવને નિહાળું ! અલખ ગુરુદામ ! અહો ! જાદૂવાળું રે !
- દશે દિશ સભર સુખસિન્ધુ રે ! હરિરૂપ વિરાટ લસન્તૃં રે ! બીજૂં છે જ નહીં ! કોને નિન્દૂં ? અલખ ગુરુધામ !
- ફૂલી ફાલી દિસે બ્રહ્મવાડી રે ! વનમાળી તો આંખ અગાડી રે ! મ્હારે ગુરુજીએ દ્વષ્ટિ ઉઘાડી ! અલખ ગુરુધામ !
- નથી આવવૂં કે નથી જાવૂં રે ! નથી ત્થાગવૂં વા ન તજાવૂં રે ! અજી ! પોતે પોતામાં સમાવૂં ! અલખ ગુરુધામ !૰
- ગુણ, રૂપ ને નામથી ન્યારા રે ! તો ચે ગુણ, રૂપ નામ અપારા રે ! બ્રહ્મસાગર હરિ ૐકારા ! અલખ ગુરુધામ !.

નારાયણનામ !)

નારાયણ નામ ! લાગે પ્યારૂં પ્યારૂં રે ! જૂઠૂં જગતપણું ખારૂં ખારૂં ! નારાયણનામ ! લાગે પ્યારૂં પ્યારૂં રે !

જેણે આઠ પ્રહર નામ દીઘૂં રે, તેનું હ્ંપણું હરિએ લીઘું રે, જીવ્યૂં જન્મ્યૂં કૃતાર્થ જ કીઘૂં! નારાયણનામ !•

નામમહિમા તે વિરલાઓ જાણેરે, પ્રેમરૂપ તે પ્રેમ પિછાને રે, કોઈ અનુભવી એ મોજ માણે ! નારાયણનામ !

મૂળ એક જ નામ સ્વરૂપે રે, લીલા કેલી નાનાવિધરૂપે રે, ગૂઢ ઉપનિષદો એ નિરૂપે નારાચણનામ !. .

પ્રેમપાવકે કર્મ પ્રજાળ્યું રે, ઉર આપે ઉગ્યૂં અજવાળું રે, ખુલ્યૂં બ્રહ્મસાગર કેરૂં બ્હારૂં નારાયણનામ

हिनास

લીધૂં **હરિનામ**! સોહિ નર જીવ્યા રે! બીજા જીવ્યા તે તો જાણે મૂવા! લીધૂં હરિનામ, સોહિ નર જીવ્યા રે!

પૂછ્યું નારદે કૃષ્ણને એવું રે :-'પ્રભુ ! તમને ગમે ક્યાં રહેવું રે ?' લખ્યું ભાગવતે જોઈ લેવું લીઘું હરિનામ૰

> 'ના ના વૈકુંઠમાં હૃં વિરાજૂ રે'-'નહીં ચોગી ઉરે, કહૃં સાચૂં રે'-'ગાય ભક્તો મ્હારા તહીં નાચૂં !' લીઘૂં હરિનામ૰

નથી મન્ત્રો કે દેવોની શક્તિ રે-ઉગે શ્રદ્ધાથી, ભક્તિથી જ્યોતિ રે-કૃતિ હરિમચી ગીતાએ બોધી.-

લીઘૂં હરિનામ

જયમ સાગર ઉર્મિ છલકતા રે ત્યમ દશ દિશ આપ ઉલસતા રે દરિ કર્તા અને દરિ ભોક્તા લીદ્યૂં દરિનામન

!.

आन खडो तोरे चरणोंमे

આન ખંડો તોરે ચરણોર્મેં ગુરુ ! આન ખંડો તોરે ચરણોં મેં ! ગુરુચરણોર્મે - પ્રભુશરણોર્મે ! ગુરુ આન. ગુરુ ! આન ખંડો.

આપ હિ તારક ! આપ હિ પાલક ! આપ હિ જ્યોતિ નયણોંમેં ! ગુરુ ! આન ખડો૰

આપ હિ બ્રહ્મા ! આપ હિ વિષ્ણું ! આપ મહેશ મશાણોંમેં ! ગુરુ ! આન ખડો.

> પરમહંસ અબધૂ કલ્યાણા ! આપ હિ સબ કલ્યાણોર્મે ! ગુરૂ ! આન ખડો૰

જયગુરુ જયગુરુ અલખ નિરંજન ! આપ હિ સર્વ સગુર્ણોર્મે ! ગુરુ ! આન ખડો.

> સાગર સતગુરુ - દેવદથાર્સે, પાથો રાહ પુરાણોંમેં ! ગુરુ ! આન ખડો.

કોઈ દરિજન હો, તો આવો રે !- ઓ...પંખીડાં ! દરિ દરિ અમને ગવરાવો રે ! - ઓ પંખીડાં ! કોઈ દરિજન હો તો.

આપણ સૌ પંખી છઈથે : દરિરસનાં વ્યસની થઈથે : દરિ દરિ ગાતાં ઉડી જઈથે રે ! - ઓ પંખીડાં ! કોઈ દરિજન હો તો.

હરિરસ મીરાં એ માણ્યો ! એ ભાવ ભરૂંસો આણ્યો ! ઝખ મારે પેલો રાણો રે ! -ઓ... પંખીકાં ! કોઈ હરિજન હો તો.

છે મુક્તિ જક, અક્કડની ! જક્કી સૂક્કા લક્કડની ! ભક્તિ તો બસ ફક્કડની રે! - ઓ પંખીકાં! કોઈ હરિજન હો તો.

અસ્થિર મનથી 'છે' દુનિયા, એ મન રસિયાજી વસિયા, સાગર હરિના કાસદિયા રે ! ઓ…પંખીકાં ! કોઈ હરિજન હો તો.

अपने विनन्ति

ભક્તિને પન્થે પદારો ! જીવકલા ! ભક્તિને પન્થે પદારો !

માચાની સોબત મન થકી મ્હેલી, બગકેલી બાજી સુઘારો ! જીવકલા !•

ખાતૂં ચ્હડી ગયૂં ! ચેતી લ્યો, ભૈયા ક્યાં સુઘી નિભશે ઉદ્યારો ? જીવલડા !

હૂં - હૂં ને થાનક થાપો હરિને : પ્રકટ થશે પ્યારો પ્યારો ! જીવલડા !

કીજે નહીં, બાપ ! જૂઠા વેપારોઃ તજીએ એ મનના વિકારો ! જીવલડા !

લળી લળી સાગર વળી વળી વિનવે : જ્ઞાન વિના નથી આરો ! જીવલડા !.

ચેતવણી

પુરુષાર્થ વિના, માયામાં સુતેલૂં મન નહીં જાગે : વૈરાગ્ય વિના, સત્સંગતનો કાયમ રંગ ન લાગે. પુરુષાર્થ વિના

રિવ સર્વ સ્થળે સરખો ઉગે, કોઈ જાગે ને કોઈક ઊંઘે, ઊંઘે તે સૂરજ નવ દેખે! - પુરુષાર્થ વિના વરસાદ બધે સરખો વરસે, કોઈ બેસી રહે, કોઈ કમર કસે, ના ના હળ ઈન્દ્ર જ કર ધરશે! - પુરુષાર્થ વિના

માચામાંથી મન ઊંચકજે, હરિસન્તગુરુચરણે ઘરજે, પુરુષાર્થ ખરૂં એ આદરજે ! પુરુષાર્થ વિના

મિથ્યા જગપણનું સગપણ છે : ભામા માત્ર જ માચા ગણજે : ચેતવણી સાગરની સુણજે - પુરુષાર્થ વિના•

शी रीते भक्ति करीए रे !

શી રીતે ભક્તિ કરીએ રે ? સા..ચ્ચી પ્રીતે ; રસબૂટી એ જીરવીએ રે ! સા..ચ્ચી પ્રીતે ; શીરીતે.

કરશું તો ક્યાં સુધી ?! જયાં ના પ્હોંચે મનબુદ્ધિ! બસ રગે રગ ભરૂં ભક્તિ રે! સા..ચ્ચી પ્રીતે શીરીતે.

હાં! હાં! હરિઘેલાં થાશું, મ્હેતો ને મીરાં ગાશું, એ પગલે પગલે જાશું રે! સા..ચ્ચી પ્રીતે ; શીરીતે.

દિન રેન હરિ હરિ કરીએ-મન મુવા વિના ના મરીએ-ના કરીએ, હરિવર હઈચે રે! સા..ચ્ચી પ્રીતે ; શી રીતે

શો હરિરસદરિયો રેલ્યો ! જયાં નથી ગુરુ નથી ચેલો ! સાગર બેભાન બનેલો રે ! સા..ચ્યી પ્રીતે ; શી રીતે

कोइ चेतो! हां! नर नारी रे

કોઈ ચેતો - હાં નરનારી રે - ઓ…સંસારી ! ચલી આવે મોતસવારી રે - ઓ…વેપારી !! કોઈ ચેતો.

દુનિયા દો દિનનું લટકું, એમાં શું મનકું વળગ્યું ?! લે ચાખી હરિસ્સ ચટકું રે - ઓ…સંસારી ! કોઈ ચેતો.

> કવિ, પંડિત કે પુરાણી, જગમાં હો કીર્તિ ગવાણી;

પણ, ભજન વિના ઘૂણઘાણી રે ! - ઓ…સંસારી ! કોઈ ચેતો.

> છે જ્ઞાન, ચોગ ને ભક્તિ, પ્રેમીની અટપટી મસ્તી;

સંદુ તજવા મનઆસક્તિ રે - ઓ…સંસારી ! કોઈ ચેતો。

> ના બનવું બાવા બાવી, લેવી ગુરુગમની ચાવી,

જવું ભૂલી ભૂત ને ભાવી રે - ઓ…સંસારી ! કોઈ ચેતો.

જીવ્યું આ જીતી લેવા; હરિગુરુસંતની કર સેવા, સાગર ગુરુવરને વરવા રે - ઓ…સંસારી ! કોઈ ચેતો.

आ भजनभेद भणी लेजो रे

આ ભજનભેદ ભણી લેજો રે - ભક્તો પ્યાસ ! લ્યો - અમીરસ પ્યાલો પીજો રે - પ્રેમી મ્હારા ! આ ભજનભેદ ભણી

જગનાટક સ્વપ્ના જેવું-વંધ્યા સુત ખેલે એવું ! એ પાર્કું મહીં લખી લેવું રે - ભક્તો પ્યારા ! આ ભજનભેદ ભણી.

> જે જે બે આંખે દેખું, તેને તરણાવત્ લેખું,

તન, દાન ને માન ઉવેખું રે - ભક્તો પ્યારા ! આ ભજનભેદ ભણી

> ચાળા મન ચંચળતાના, જીતવા ષડ્રિપુ પોતાના,

છો માલિક મન જીત્યાના રે - ભક્તો પ્યારા ! આ ભજનભેદ ભણી

> ના શોક મોઠમાં મરવું, મનને નિર્વાસન કરવું,

પછી ભલે ગમે ત્યાં ફરવું રે -ભક્તો પ્યારા ! આ ભજનભેદ ભણી

> પ્રેમીજન અંઘ અપંગો ! સાગર હરિરંગે રંગ્યો !

સુખદુઃખ સસલાનાં શૃંગો રે - ભક્તો પ્યારા ! આ ભજનભેદ ભણી

छोटासा मन्तर स्हेला

हો જા તું ઘેલા ઘેલા ! મુસાફિર ! हો જા તું ઘેલા ! ઘેલા ! हો જા_°

્ જગત સરાહી સમજ લે જાદૂઈ !-જૈસા કિ સુપનેકા મેલા ! મુસાફિર ! હો જા તું ઘેલા ! ઘેલા ! હો જા:

પંચ મહાભૂત આચે ઇક્ટ્રે -જાના એકેલા એકેલા ! મુસાફિર**ા**ંઠો જા તું ઘેલા ! ઘેલા ! ઠો જા_ન

હો જા તું હલકા ! દીવાના દિલકા ! દરિગુરદેવકા ચેલા ! મુસાફિર ! હો જા તું ઘેલા ! ઘેલા ! હો જા

રામદીવાના તો દેવોસેં બ્હડીઆ ! ખેલત ખેલ અખેલા ! મુસાફિર ! હો જા તું ઘેલા ! ઘેલા ! હો જાન્

સાગર હરદમ 'ગુરુ ગુરુ' રટના ! છોટાસા મન્તર સ્હેલા ! મુસાફિર ! હો જા તું ઘેલા ! ઘેલા ! હો જાન્

@ B

ए रस कोण पीए ?

એ રસ કોણ પીએ ? તરસ વિના એ રસ કોણ પીએ ? તરસ વિના_•

રસિયાં તરસિયાં કે કોઈ દરદિયાં, બનીને ગરજિયાં પીએ. તરસ વિના

જે રસ નારદ શારદ પીદ્યો, જનક, સનક, શુકજીએ. તરસ વિના

એ રસ પાખી અગન લગી જેને, તે તો જગત ક્યમ જુવે ? તરસ વિના

જે રસ પીદ્યો ઘુવે, પ્રક્લાદે, તુલસી, કબીર, નરસિંદે. હરસ વિના

ઇન્સ હો વ્રજની વનિતા પીનારાં! કરમાં, મીરાં ને તોળાં દે! તરસ વિના

સાગર ગુરુવર એ રસ પાયો ! ખેલત નિત રસદરિયે ! તરસ વિના:

घनचक्कर गुरुनो वेष !

જય જય સતગુરુ દાતાર ! મેળો માલિકનો ! ભવસાગર તારણહાર ! મેળો માલિકનો ! જય જય સતગુરુ દાતાર ! મેળો。

ગુરુ! ધર્ચો અલખ અવતાર! મેળો માલિકનો!

ગુરું! અનભે પામે પાર ! મેળો માલિકનો !

જય જય સતગુરુ દાતાર ! મેળો.

ગુરુ ! નહીં ભોમ ! નહીં વ્યોમ ! મેળો માલિકનો !

वहीं रिव ! अने नहीं सोम ! मेणो मासिडनो !

જય જય સતગુરુ દાતાર ! મેળો.

ગુરુ ! નહીં ભોગ, નહીં ભેખ ! મેળો માલિકનો !

सतगुरुએ संजीआ सेज ! भेजी भासिङ्गी !

જય જય સતગુરુ દાતાર ! મેળો.

નહીં ગુરુ, નહીં ઉપદેશ ! મેલો માલિકનો !

घनथड्डर गुरुनो पेष ! भेणो भाविङनो !

ુજય જય સતગુરુ દાતાર ! મેળો.

हरिभजनमां लग रहीए

લગ રહીએ - લગ રહીએ-બસ ! હરિભજનમાં લગ રહીએ. લગઢ

આડે આવે હરિભજનમાં એનાથી અતડા રહીએ! બસ ! હરિભજનમાં લગ રહીએ. લગ

ના જોવાનું ના ના જોઈયે-આંખો બંધ કરી દઈયે. બસ ! હરિભજનમાં લગ રહીએ. ેલગ

ના સુણવાનું ના ના સુણીએ-ભજનઘૂનમાં લગ રહીએ. બસ ! હરિભજનમાં લગ રહીએ. લગ.

શો જીવ ઘાલું જૂઠે ઝઘકે ? જીવને લાભ નથી જરી ચે. બસ ! હરિભજનમાં લગ રહીએ. લગ.

શબ્દે ટેકી, અચલ વીરાસન-સાગર ભવસાગર તરીએ. બસ ! હરિભજનમાં લગ રહીએ. લગ

अमने एवा गुरुजी मळिया

અમને એવા ગુરુજી મળિયા, જેણે 'કરમ' અમારૂં ફ્રટ્યું ! 'અલ્લાહ એક બદામ' કર્યા ! ભાઈ કના ફાતિહા કીધું ! અમને એવા ગુરુજી:

'ઘરમ', 'કરમ', તન, મન ઘન ઉપર વળ્યો ઘબડકો મ્हોટો ! બાહ્યાભ્યન્તર દશે દિશાએ, વાળ્યો ગુરુનો સોટો ! અમને એવા ગુરુજી:

ભણી ગણી 'ઘણીઆણી' અમારી પૂરી વ્યસની કીધી ! પાતાં પાતાં 'ભાન' ભૂલાવી, 'શરમ' તજાવી દીધી ! અમને એવા ગુરૂજી

'દીકરી' મ્હારી ઘરમાં ઘાલી ! ગરુએ નાંખી મારી ! 'ઘરમાઘરમ' કશું ના જોયું ! એ ગત, સંતો ! ન્યારી ! અમને એવા ગુરૂજીઃ

ચેતો ! 'ઘરમ', 'કરમ' થી જાશો, જો ગુરૂજીનો મળશો ! થશે 'ખરાબી' સાગરસંગે ! વણ મોતે, ભાઈ ! મરશો ! અમને એવા ગુરૂજીન

मूकी दो- मूको कर म्हारो - कृष्णजी !

- મૂકી દો મૂકો કર મ્हારો કૃષ્ણજી ! વૃત્તિઓ કુમળી મ્हારી ભેદાય જો ! વનવગડે અડઘે મારગડે એકલા ! ઉભા શું અટકાવી ? ઓ વૃજરાય જો । મૂકો દો- મૂકો કર મ્હારો - કૃષ્ણજી !૰
- આઘા જાવ જરી ! જીવણ ! જાણ્યા તમે ! મીંટે મીંટે ઝરતો મદભર ઝોક જો ! આખ્ખાભાખી હું જેવી કોઈ નથી ! સાચ્ચાબોલી જાણે છે સહુ લોક જો ! મૂકો દો- મૂકો કર મ્હારો - કૃષ્ણજી !•
- આજ લગી ગોરસ લઈ જઇયે આવિયે -નથી માગ્યાં નથી સુણ્યાં કોઈએ દાણ જો ! દોલાં શાં ક્ઢાકો છો ? ઓ કઢાના ! તમે ! દઈયે તે શી રીતે જીવનદાન જો ?! મૂકો દો- મૂકો કર મ્હારો - કૃષ્ણજી !
- પણ-પણ-પણ ઉલટે ઘન સિન્ધુ અનન્તનો ! મુગ્ધ વિવશ મન સરિતા ! સાગર ઘોર જો ! ના - ના - ના ફૂબી - રે - ફૂબી રાધિકા-તારો કે મારો તુ નવલ કિશોર જો ! મૂકો દો- મૂકો કર મ્હારો - કૃષ્ણજી !

सनभनूं नाभ

- नाभ छे नाभ छे नाभ छे रे-म्हारी सनभन्र उँ० उँ० नाभ छे.
- જેના સ્મરણમાં દૂં મુજને ભૂલૂં છૂં, મ્હારૂં એ ચાત્રાનું ધામ છે રે -મ્હારી સનમનું ૐ ૐ નામ છે. નામ છે.
- 'તૂંહિ તૂંહિ' રટતાં તલ્લીન થાઉં પ્રેમમાં ! બીજા પ્રભુનું શૂં કામ છે રે ? મ્हારી સનમનું ૐ ૐ નામ છે. નામ છે.
- પ્રીતિ એ જ ભક્તિ અને પ્રીતિ એ જ જયોતિ ! પ્રીતિમાં મુક્તિનો મુકામ છે રે -મ્હારી સનમનું ૐ ૐ નામ છે. નામ છે.
- મીઠડી મઝાઓ ! ને મીઠડૂં દરદ, બસ ! ં એમાં પ્રેમીને તમામ છે રે-ં મ્હારી સનમનું ૐ ૐ નામ છે. નામ છે.
- સાગર સુખી સુરગુરુપ્રસાદે ! ભજનની ધૂનમાં આરામ છે રે મ્હારી સનમન્નું ૐ ૐ નામ છે. નામ છે.

अमे वेगे वृन्दावन आवशुं!

- આવશું આવશું આવશું રે-અમે વેગે વૃન્દાવન આવશું !
- ગોરસ રસ ભરી મીઠડી મટુકડી -માવજીને એમાં સમાવશું રે !-અમે વેગે વૃન્દાવન આવશું ! આવશું.
- દસ દસ ગૌવાં ને અક્કેકો બછીઓ -કાનજીને કોટે બંધાવશું રે ! અમે વેગે વૃન્દાવન આવશું ! આવશું.
- દેહને ને દુનિયાને ઘેલાં ગણાવશું -નાચે છે એને નચાવશું રે-અમે વેગે વૃન્દાવન આવશું ! આવશું.
- પ્રેમી, ઉદાસી, વ્રજવાસી, રસીલાં -પ્યાસીને પ્રેમે પીલાવશું રે ! અમે વેગે વૃન્દાવન આવશું ! આવશું.
- ગુરુદેવ દત્ત પ્રભુ જ્ઞાનસાગર -ઊર્મિપે ઊર્મિ રેલાવશું રે ! અમે વેગે વૃન્દાવન આવશું ! આવશું.

रातडी रहं मधवनमां !

- વનમાં વનમાં રે !-હું તો રાતડી રહું મધુવનમાં ! હુંતો રાતડી રહું.
- ઝુલાવું રસિયોજી રેન બધી અંગે !-મોહ્યો શું બાલા-જોબનમાં રે ?! હુંતો રાતડી રહું.
- 'જ્ઞાની' ગુમાની ભેંદ પામી શકે ના-પ્રેમીના અગમ જીવનમાં રે ! હુંતો રાતડી રહું.
- ક્**હેતા હસીને ઃ ''રૂપાળી તું રાદ્યે ! -''** ''બીજી નથી ત્રિભુવનમાં રે !'' હુંતો રાતકી રહું.
- "ગાલે ગુલાબી ! ને ભાલે ગુલાબી !-"ગોપી ! ગુલાબી નયનમાં રે !" હુંતો રાતકી રહું.
- સાગર પ્રેમીનું ઘર બાવનથી બાહ્યરૂં !-ત્રેપન વટીને ચોપનમાં રે ! હુંતો રાતડી રહું.

24/00/25/20/25

મહીઆરી

્રેમદીઆરી ! બડી મતવાલી ! મહી વેચવાને જાઊં !મહીઆરી હ્રં મતવાલી!
મારગંડે મળ્યો મોરલીવાળો ! ક્હેં છે હ્રં તો દાણ લઊં!
મહીઆરી،
આઘેરી પાછેરી સહીઓ સહું રહી! એકલડી પડી છઊં!
મહીઆરી،
અડધી ઘડી કરી રકઝક અમથી! મનડ્રં વિવશ મુગ્ધ બહુ!
મહીઆરી،
છેએ આહીરડાં! ગરીબડાં શૂં દઈયે? દાસી સદા થઈ રહ્યું !
મહીઆરી،
આલિંગી ઉર ઉરથી રસસાગર! રોમે રોમે હરખાઊં!
મહીઆરી،

લે લે પરસ્પર કોલ !

મહીમટુકી ત્હારી ખોલ !

ના ! ના ! જવા દેને, ક્હાના !
'આદોરો જા ! મ્હારૂં ઓઢણ કાટ્યૂં - ચીરાયૂં ચીર અમોલ !'

મહીન ના ના છે મુખમાં ને મનમાં છે હા હા ! હૈંકૂં ચ્હક્યૂં છે હીંદોલ ! મહીંન શેરડા મ્હોડા પરે છે શરમના ! દોલા અધુરા શા બોલ ! મહીંન તું રસગોપી ને હૂં રસસાગર ! તે લે પરસ્પર કોલ! મહીન

त्हारे घरे ए म्हेमान छे रे

ગાન છે ગાન છે ગાન છે રે-મ્હારા દૈયામાં પ્રેમનું ગાન છે. મ્હારા દૈયામાં પ્રેમનું ગાન છે.

બોલું કે બોલું નહીં તો ય શું થયું ? નાથજીના નેદનું નિશાન છે રે ! મ્હારા દૈયામાં પ્રેમનું ગાન છે.

વાતો ન પૂછશો મ્હને-હાં -પ્રભુની -દૈયકલું મ્હારૂં બેભાન છે રે ! મ્હારા દૈયામાં પ્રેમનું ગાન છે.

જાવ શું હસો છો -અલીઓ-હલેતી મતિ રતિમાં મહાન છે રે ! મ્હારા દૈયામાં પ્રેમનું ગાન છે.

સૈયાં ા મ્હારે તો ખોવાયું - કશું કશું -કોણે કહ્યું કે 'એ કહાન છે' રે ? મ્હારા દૈયામાં પ્રેમનું ગાન છે.

'જા ! જા ! ઓ સાગર ! શું હિરદો છુપાવે ? 'ત્હારે ઘરે એ મ્હેમાન છે રે !' મ્હારા દૈયામાં પ્રેમનું ગાન છે.

क्हाना-क्हाना कामणगारा !

- કઠાના કઠાના કામણગારા ! ગાયો યા...રશો.....મા !-ચારો ચારો તો વ્રજલાલા ! વેણ વગા...કશો....મા ! કઠાના કઠાના કામણગારા !
 - ગાભિણી ગાભિણી ગૌવાં મ્हારી- -
 - સંદુજ સંદુજ ચરતી જ બિચારી -
- બેહદ બંસી ભારી - નથ ! નયા...ડશો...મા ! કહાના કહાના કામણગારા !
 - જાઉં જયાં જમુનાજી ન્હાવા -આવ્યા ત્યાં હરિ બંસી બજાવા !!
- લાલા ! લક્ષણવંતા ! લેંદ લગા..કશો..મા !
 - કહાના કહાના કામણગારા !.
 - વ્હાણોવ્હાણ જ વેણ વગાડી-
 - અંગોપાંગે છંદ લગાડી-
- સૂતા ઊંડેરા ઉરભાવ જગા..કશો..મા !
 - કહાના કહાના કામણગારા !.
 - આવી ગૌ વૃન્દાવન ચરવા -
 - ેલાવ્યા બંસી ત્યાં શું કરવા ? -
- રસિયા સદ્ગુરુ સાગરરાજ રમા…કશો…મા !
 - इहाना इहाना आस्टागारा !

व्हाला व्हाला ओ व्रजलाला !)

વ્હાલા વ્હાલા ઓ વ્રજલાલા ! ગોકુલ આ…વશો..મા ! આવો આવો તો મતવાલા ! બંસી લા..વશો..મા! વ્હાલા વ્હાલા ઓ વ્રજલાલા

અથિ બંસી ! તું કામણગારી !

હું માંથી દે 'હું' જ વિસારી !--

આવાં રાધાઘેલાં છેક બના...વશો...મા ! વ્હાલા વ્હાલા ઓ વ્રજલાલા

બંસીનો ! રણકારો સુણતાં -

'ગૌબાલક' ચમક્યાં પથ પીતાં **-**

દાં - હાં - એવાં - ગભરૂ ગાય દુભા..વશો...મા ! વ્હાલા વ્હાલા ઓ વ્રજલાલા

હું મોદન મુરલી પર - વારી !

કોઈ શું જાણે ગોપકુમારી ?!

લોકડિયાનાં વાંકા વેણ સુણા…વશો..મા ! વ્હાલા વ્હાલા એ વુજલાલા

नित्य प्रभाते मधुपुरी ४ धये-

એ ચીલે કહાના ! નવ રહિયે-

આખંખી વાટે - સાથે-વાહ ! મુંઝા..વશો..માં !

વ્હાલા વ્હાલા ઓ વ્રજલાલા

नाध नपस उन्मनि घर आधो-

ઠેઠ સગુણ નિર્ગુણ પર જાગ્યો-

અંગ વિહંગમ સાગર રંગ ઉડા..વશો...મા !

વ્હાલા વ્હાલા ઓ વ્રજલાલા.

डाजो नधी !

ना -ना ! नथी इहान डाणो !

भाडी म्हारी ! ना - ना ! नथी इहान डाणो !

કીકીઓ કાળી ને કાળપ જગની ! તેણે તમે શ્યામ ભાળો ! માડી મ્હારી !.

કહો તો તમે, માડી ! આપૂં આ નેણાં ! આંખોએ મ્હારી નિહાળો ા માડી મ્હારી !

હરદમ હૈંચે - તજી લાજ બોલૂં - રસિયો વસ્યો એ રૂપાળો ! માડી મ્હારી !

કાલે મ્હને વ્હાલે રંગે રમાડી ! ઘરૂણી હૂં - એ ઘરવાળો ! માડી મ્હારી !

રાધાને મન, માડી ! આ ભવસાગર, એના વિના ખારો ખારો ! માડી મ્હારી !

नाथ

નાચત થેઈ ! થેઈ ! થેઈયાં !

કન્દૈયાજી નાચત થેઈ ! થેઈ ! થેઈચાં !

દૂં ચે નાચૂં ને તૂં ચે નાચે ! નાચત સારી ઘરૈયાં ! કન્દૈયાજી. સોળ દઝાર કુંવારીઓ નાચે ! રુમઝુમ રાસ રમૈયાં ! કન્દૈયાજી. નાદ અનાદત બંસી બજૈયાં ! કોટિ બ્રહ્માંક ગજૈયાં ! કન્દૈયાજી. શશી સૂર તાન ઘરૈયાં ! તથૈયાં ! જળ જમુનાનાં દરૈયાં ! કન્દૈયાજી. એક અનલ્ફક્ક અલખ લખેયાં ! સાગર સૈયાં રીઝૈયાં ! કન્દૈયાજી.

आही

આવૂં ભૂલી ન જઈચે-ઓ નાથ ! ભૂલકણા ! હો ! ભૂલી ન જઈચે-મ્હને આવે ઘડી ઘડી ચાદ - ભૂલકણા હો ! ભૂલી ન જ જઈચે. આવૃં

ગોકુલથી હૂં આવતી - (ને) વૃન્દાવનથી આપ : અડધે મારગંડે મળ્યાં - હૂં તો લાજી ઉભી ચુપચાપ-ભૂલકણા ! હો ! ભૂલી ન જઈથે. આવૃં.

મીઠૂં ત્હારૂં મુખડૂં - (ને) મીઠલડાં તુજ વેણ : મ્હને બનાવી બાવરી-લાગ્યાં -લાગ્યાં, પ્રીતમ ! ત્હારાં નેણ-ભૂલકણા! હો! ભૂલી ન જઈયે. આવૃં

બંસી ત્હારી બાજતી - (ને) ગાતી હૂં રસગીતઃ નિત નિત નવૂં રૂપ ધારતી, કહાના ! ત્હારી ને મ્હારી પ્રીત-ભૂલકણા ! હો ! ભૂલી ન જઈએ. આવૃં

સુતાં, ઉઠતાં, બેસતાં-(ને) પળ પળ જપતી નામઃ જીવકલો ઝંખે સદા-મ્હારો તૂં હિ તૂંહિ સુન્દર શ્ચામ-ભૂલકણા હો ! ભૂલી ને જઈચે. આર્વૃ

ઓ સ્વામી ! શાને કર્યો - સાગરઘેર મુકામ ? લોકડિયાં દુશ્મન ગણે-નિન્દે ગોકુળિયું સારૂં ગામ-ભૂલકણા ! હો ! ભૂલી ન જઈએ. આવૃં

श्री गीतानो गरबो

ઊઠો ! ઊઠો ! અર્જુન ! સમજો ગીતાશાસ્ત્રને રે -જેણે કર્મ કરેલાં સર્વ અકર્મ ગણાય -એવા અદ્ભુત વિધિએ ભણીએ ગીતાજ્ઞાનને રે ! ઊઠો ! ઊઠો ! અર્જુન !

આ 'મ્હારાં' આ 'પારકાં'-એ 'માયા' એ 'મોહ' એવો 'ભેદ' કર્યા વિના -ધર્માધર્મ જ જોચ-જીવનમુક્ત છતાં ચે ન તજ્યાં રાજસ્થાનને રે-જેવા જનક વિદેહી ને રઘુપતિ શ્રી સમ-એવા અદ્ભૂત વિધિએ ભણીએ ગીતાજ્ઞાનને રે ! ઊઠો ! ઊઠો ! અર્જુન !

દેશ, કાલ, સ્થિતિ ભેદથી, કર્મ ભલે બદલાય; પણ, આત્મા અંતર વિષે, ના ના ના લેપાય-જ્ઞાની, સિદ્ધ નિરંતર સેવે આ પ્રજ્ઞાનને રે-જેને બ્રહ્મ અનુભવ જરી ચે સ્ખલિત ન થાય-એવા અદ્ભુત વિધિએ ભણીએ ગીતાજ્ઞાનને રે! ઊઠો ! ઊઠો ! અર્જુન !

ચિત્ત, બુદ્ધિ, મન, હું થકી, આત્મા ચતુરાતીત; દિધ, પચ, માખણ વણસતાં, તાવ્યું ટકે નવનીત-નિત્યે બ્રાહ્મી દ્વષ્ટિ ત્રિપુટીએ પ્રસ્થાનને રે-અનુભવી જ્ઞાની તેથી કર્મ કરે, પણ મુક્ત ! એવા અદ્ભુત વિધિએ ભણીએ ગીતાજ્ઞાનને રે! ઊઠો ! ઊઠો ! અર્જુન ! મહાયોગી, મહાભક્ત જે, જે મહાજ્ઞાની બ્રહ્મ; કર્મ મહત્ત્વ ગણે નહીં - હેતુ મહત્ત્વ જ ધર્મ-ધર્મે લડવાં લખીઆં મ્હારે ખુદ ભગવાને રે-'હેતુ' ધર્મ તણો ધરી, ચુદધે થાવ પ્રચંડ-એવા અદ્ભુત વિધિએ ભણીએ ગીતાજ્ઞાનને રે ! ઊઠો ! ઊઠો ! અર્જુન !

II ॐ ब्रह्म II ગુરુમંત્રથી - બ્રહ્મ બ્રહ્મ તું હોય ; મર કે માર ચદચ્છ હો - તું કંઈ કર્તા ન્હોય-'હોવું - કરવું' સર્વે અર્પી દો નિર્માણને રે-યાલે આદિ અનાદિથી આ તો ઇશ્વરતંત્ર ! એવા અદ્ભુત વિધિએ ભણીએ ગીતાજ્ઞાનને રે ! ઊઠો ! ઊઠો ! અર્જુન !

ધન્ય! ધન્ય! પ્રભુ કૃષ્ણજી! ધન્ય સખા અર્જુન! તુરીયાતીત વિરાજતા - નહીં પાપ નહીં પુણ્ય-ધરીઓ નિર્ગુણ બ્રહ્મે માનવનાં અભિધાનને રે-શ્રીમદ્ ભગવદ્ ગીતામૃત રસસાગરરાજ -એવા અદ્ભુત વિધિએ ભણીએ ગીતાજ્ઞાનને રે! ઊઠો! ઊઠો! અર્જુન!

मन ! हरि भज रे !

भन हिर भिष्ठ हे ! भन ! हिर भिष्ठ हे !-जेटा ! हो का नगन !

30 હરિ ભજ રે ! 30 હરિ ભજ રે ! લારી લાગી લગન !

કોઈક તજતા, કોઈક ભજતા ! વિદ્યવિદ્ય માચાવેષ ! સાધુને તજવું ભજવું ના, સર્વોપરિ સ્વદેશ. મન ! હરિ ભજ રે !.

डोઈड पूरे भूतने ! ने डोઈड पूरे प्रेत ; शेगी पूरे असम निरंशन ! सागी ठेठाठेठ ! मन ! हरि सर रे !.

કોઈક વાંચે વેદ પુરાણો ! કોઈક ગીતાપાઠ; આશક જોગી કશું ન વાંચે ! દસતો દેખે ઠાઠ ! મન ! હરિ ભજ રે !.

કોઈક કલા કવિતા રચતા ! કોઈક નાટક રંગ; મ્હારા રામ ભણેલું ભૂલ્યા ! એ અબધૂ અડભંગ. મન ! હરિ ભજ રે !.

કોઈક ધરમ કરમને પૂજે ! કોઈ દેવી ને દેવ; સાગર રામ અગમ ગમ સૂજે, બુઝે જો ગુરુભેવ મન ! હરિ ભજ રે !.

रामरमरण

રામ સુમર રામ સુમર રામ સુમર, ભાઈ ! મનુજ દેહ કેરી ખરી એ જ છે કમાઈ. રામ સુમર રામ.

નેન ! જુવો રામ રામ ! કાન સુણો રામનામ ! જીભ ! ગા તું ઠામ ઠામ રામની દૂહાઈ. રામ સુમર રામ.

आत्मरामनुं रटण ! नाम, ३५, विस्मरण ! चिद्यानन्द३५ धन ! पूर्व दूर्व पूठार्व ! राम सुभर राम.

પુરુષ રાજ્ય દર જગાહ ! પ્રકૃતિ ! તું વિલય થા ! મુનિ બની અભેદ ગા ! અહલ્લેક લ્હે લગાઈ. રામ સુમર રામ.

સંહજ રૂપ વિરાટ ! વાંહ ! વાંણી, બહ્રિને અથાંહ ! બ્રહ્મસાગરે શી, અહાં ! ઊર્મિ ઊભરાઈ ! રામ સુમર રામ.

राम तुं हि गावुं

રામ તું હિ રામ તું હિ ! રામ તું હિ ગાવું : રામમાંથી જન્મી દેહ, રામમાં સમાવું. રામ તું હિ રામન

તુમ હિ રામ! હમ હિ રામ! સબ હિ રમે રામ રામ! ચલો ભાઈ! સાધુ રામ! નામતીરથ ન્હાવું. રામ તું હિ રામન

સુખ, દુઃખ વ્યર્થ નામ ! પુણ્ય પાપ બે હરામ ! હંસરામ ! નિર્વિરામ - સહજ રૂપ ધ્યાવું. રામ તું હિ રામ

દેહ, ગેહ કૈં ન નેહ ! નેહ નહીં તે વિદેહ ! અલખઘૂન લાગી લેહ ! અજપનું જપાવું. રામ તું હિ રામન

બ્રહ્મસાગરે સદા થતા ન થતા બુદ્બુદા ! સહજ મુદા સર્વદા - વિકલ્પ ના ઉઠાવું રામ તું હિ રામ•

रामनामनुं नाणुं

રામનામનું નાણું ! સંતો ! રામનામનું નાણું ! ઇન દૌલતમાં અમે કમાયા ગુરુગોવિન્દનું ગાણું સંતો રામનામનું.

્રદુઃખ, ચિન્તા કે શોક, મોઠને શું કરવાને જાણું ?! રામનામથી સભર ભર્યા સૌ ઉભરે અણું પરમાણું ! સંતો રામનામનું

જોગ, જગન, તપ, તીરથ સૌમાં, નહીં કોઈ નામ સમાણું; રામગુરુ ગુરુરામ મંત્રને, અનભે કરી વખાણું. સંતો રામનામનું.

ભૂત, ભવિષ જ્યાં છતે નથી ત્યાં જીવતાં થાપ્યું થાણું ! મરણ વિના મરણું માણ્યું ! ભાઈ ઉકલી ગયું ઉખાણું ! સંતો રામનામનું

ૐ એકવીસ હજાર છસોનું વ્યસન પડ્યું હંસાનું: વાસ વસ્થો મ્હોટે ઘર સાગર ! જીવતાં જીવિત મુવાનું સંતો રામનામનું.

मरंवुं तो हक छे

મરવું તો હક છે, બાવા ! મરવું તો હક છે, (પણ) રામભજન વિણ જીવવું, બાવા ! ધિક ધિક એ ધિક છે. બાવા ! મરવું તો.

મરવું ધર્મ શરીરી સહનો, એમાં તે શું કરવું ? પટકુળ બદલી પિયુને મળવું ! ગગન ઉપર ઘર કરવું. બાવા ! મરવું તો.

્પીર, પેગમ્બર, અવતારીને, પડે શરીર બદલવું; એવું મરવું સંતોનું, ભાઈ ! મहાજળે જળ મળવું. બાવા ! મરવું તો.

ઘણીની થાપણ ઘણીને સોંપી ! મટી ગયું સાચવવું; નફકરા થઈને, વાયુલહરવત્ કરવું. આતમરામ બાવા ! મરવું તો

બાવા ! મરવું તો。

્રજીવતાને ભય મરવાનો, ભાઈ ! પળ પળ સમ સુમરવું; સાગર મુવો ગુરુને હાથે ! કરી કરી નથી મરવું.

राममंत्र है प्यारा

હમારા રામમંત્ર હૈ પ્યારા ! કોઈ ભેંદ્ર જાણણહારા ! જિસ્કા અનભે અગમ અપારા ! ઉસ્કો ક્યા જાણે સંસારા ? હમારા રામમંત્ર હૈ.

રામમંત્રકો ગુરુગમસે, ભાઈ ! કોઈ વિધિસે ના જપતા, ઉસી સબબર્સે રામમંત્રકો ! ગુરૂજી કિસીકો ના દેતા ! હમારા રામમંત્ર है.

આદિમંત્ર થે ! અમરમંત્ર થે ! સબ મંત્રોમેં બંકા ! સાન, સમજ, ગુરૂગમર્સે ભજ લે ! કામ ફતેહકા ડંકા ! હમારા રામમંત્ર હૈ.

રામમંત્રસે તર્ચા કબીરા ! દુષ્ટ દશાનન માર્ચા; કૈસા દિલ વાભિક થા ? સંતો ! બ્રહ્મઋષિ કહેલાયા ! ્રહમારા રામમંત્ર હૈ.

રામમંત્ર તારક ગુરુવાયક ! દિલ જિસ્ને ઠઠરાયા; રામ બરાબર રામ બના દે ! સાગર અનભે પાચા ! હમારા રામમંત્ર हૈ.

अनादिना अवधूता

અબધૂતા રે અબધૂતા -અમે આદિ અનાદિના અબધૂતા !

નામ તો હમારૂં નવે ખંડે ગાજતું -સચ્ચી ! ''નહીં-જા-જા-જૂકા-'' અનાદિના અબઘૂતા ! અબઘૂતા રે અબઘૂતા ! અમે.

ભૈવર ગુફાએ ૩૦ અનભે મુકામ છે ને મેરુ ગિરિ પાર વાસા; રાત ને પ્રભાત 'દ્વેત' છતમાં જ છે કહીં ? ઝળહળ જ્યોતિ ઉજાસા ! અનાદિના અબધૂતા ! અબધૂતા રે.

દશે દિશાથી અમે દેવને બોલાવ્યા ને ઢીંગલા ઢીંગલી બનાયા; ગગનમંડલસપે અનાદિ અનન્તમેં, દેખો ! જી ! કૈસા નચાયા ? અનાદિના અબધૂતા ! અબધૂતા રે.

'ડંમડંમ' ડમરુ મહાદેવજી બજાવે ને ભૂતપ્રેત નાચે ખવીસા! બ્રહ્મા ને વિષ્ણુ બે હદમાં હુઝૂર છેચોવીસ-પચ્ચીસ ને છવ્વીસા ! અનાદિના અબધૂતા ! અબધૂતા રે.

નવસો નવ્વાણુ નદી સાગરે સમાણી ને કાયા કહીં કહી માયા ?! કર્તા સ્વયંભૂ-સ્વયંભૂ અકર્તા-નામે સનમ બિસમિલ્લાહ ! અનાદિના અબધૂતા ! અબધૂતા રે.

धवस

ઇન્ય ! ઇન્ય ! જી રે આજ દ્દાકલો ! જી રે ઇન્ય તિથિ ! ઇન્ય વાર ! હરખ પારાવર -પ્રેમીઓને બારણે ! ઇન્ય ! ઇન્ય ! જી રેન્

રાધારાણી રીઝતાં, હાં ! મળીઆ મોહનલાલ ! આવી અચાનક ભેટતા રે-રંગે રમતા શ્રી નટવરલાલ ! વારી જાઉ વારણે ! ઘન્ય ! ઘન્ય ! જીરે.

રદ્યુપતિએ સેતુ બાંધ્યો, સીતા મળવા કાજ ! લંકા જીતી આવતા રે-મળ્યાં દંપતિ પ્રીતિથી આજ !-રત્નાકરને આંગણે ! ઘન્ય ! ઘન્ય ! જીરેન્

કાચાની માચા ટળી ત્યાં સંશયશોક વિલાય ! જેમ હતું તેમ દેખતાં રે - અજી ! રસ રસ રસ છલકાય ! સૈયાં ! ત્હારે બારણે ! ઘન્ય ! ઘન્ય ! જીરેન્

ઘન્ય! ગુરૂજી ! પ્રછવી, હાં ! સુરસરિતા ઘર માંહા ! પ્રેમસુઘારસ પામતાં રે-બ્રહ્મસાગર પૂર ઉભરાય !-સાગરજીને આંગણે ! ઘન્ય ! ઘન્ય ! જીરેન્

अरजी

આવો આવો આવો રે કોઈ સંતજી ! પ્રભૂ આવો !-આવો કે શબ્દ ઘૂંટાવો રે-કોઈ સંતજી ! પ્રભૂ ! આવો ! દાં દાં રે કોઈ સંતજી ! પ્રભુ ! આવો ! આવો આવો આવો રે. કહો તો, સુરત બનાવિચે, ધરી ધ્યાન દિન રાત; વ્રત ચાન્દ્રાચણ આદરૂં, ધરૂં મીઠકલાં દૂધ ભાત રે-ગુરુગમ સમજાવો-દાં દાં રે ગુરૂગમ સમજાવો ! આવો આવો આવો . રે કોઈ સંતજી !. સર્પ થયું સોનું રૂપું ! અંગ અડ્યું ન ખમાય; વિખવિખ સ્વાદ થયા બધા, મન તુંહિ તુંહિ બસ ગાય રે-બીજું બદધું ભૂલાવો - હાં હાં રે બીજું બદધું ભૂલાવો ! આવો આવો આવો રે કોઈ સંતજી ! રાર્ખું તન પ્રભુજીભૂખ્યું, દઉં લૂખું જરી અન્નઃ પોર્થા પર પાણી મૂકું, રાખું હરિભયું ભરપુર મન રે -પ્રભુ ! ભક્તિ ભણાવો- હાં હા રે પ્રભુ ! ભક્તિ ભણાવો ! આવો આવો આવો રે કોઈ સંતજી !. થઈ જોગણ જંગલ ભર્યું, આપો, ગુરૂ ! આદેશ !-તન મન સોરંગી કરૂં, ગંગાજમૂની થયા મ્હારા કેશ રે !-પેલો દેશ બતાવો, હાં હાં રે પેલો દેશ બતાવો ! આવો આવો આવો રે કોઈ સંતજી ! મુગજળ તજી, પ્રભુશરણમાં, તન, મનના માલેક સાગર હરિગુરુસંતજ ! અજ ! અબઘડીના અહાલ્લેક રે !-પ્રભુ ! જ્યોતિ જગાવો-હાં હાં રે પ્રભુ ! જ્યોતિ જગાવો ! આવો આવો આવો રે કોઈ સંતજી !

हैवी भोरताने

ઓ મોર ! મોંઘા મૂલના ! ટહ્કી ગયો મીઠૂં મીઠૂં ! અફસોસ ! રે ! અફસોસ ! મ્હારે એક પળ મોડૂં થયૂં ! ઓ મોર !&

ત્હારા હૃદયના ગાનનાં પ્રતિબિમ્બ આ દેખાય છે: પ્રત્યક્ષ પણ ગાતાં સુણ્યો ના તેથી દિલ દુભાય છે ! ઓ મોર !

રોતાં અને ગાતાં તૂંને, આ આંખથી જોયો નહીં ! અકસોસ ! આ કર્ણે તૂને, પ્રિય ! ટહ્કતો સુણ્યો નહીં ! ઓ મોર !

સૂકી સૂકી આ ભૂમિમાં, રેડી ગયો શી આર્દ્રતા ! લૂખાં લૂખાં હૃદયો હમારાં સ્નેહરસભીનાં કર્યા ! ઓ મોર !ે.

તુજ ગાન ગમ્ભીરતાભર્ચૂ, લઈ જાય જન સુરસૃષ્ટિમાં : જડતા કરી દૂર દૈવી અંજન આંજતૂં મનુદ્ધષ્ટિમાં ! ઓ મોર !

તુજ ગાન દિવ્ય વિરામ્યૂં ને હૂં ઊંડાણમાંથી નીકળ્યો : આવૂં છૂં-આવૂં: ત્યાંય તો, તૂં અનન્તમાં ઉડી ગયો ! ઓ મોર !

સંકેલી रहें रहारी डणा : ने આવવૂં મ્हારૂં થયૂં : तुष गानना पडधा सुएयाः मुज ना टीठूं ते ना टीठूं! ओ भोर !

मूक्यो न म्हारो केडो !

हवे भुने ना छेडो ! गुरुछ ! हवे भुने ना छेडो !

ગુરૂજી ! હવે.

'રથે' ચડીને ! આવ્યા, ગુરુજી ! પકડી રાખો 'ઘોડો' ! "પૂરી" કરવી હોય મુને તો, "તન" પર રથડો ખેડો ! ગુરુજી ! હવે

''સાત માળ'' ની બડી હવેલી ! ઉપર છેલ્લો મેડો ! ''એકાન્તે'' ત્યાં તેડી ગુરુએ ! પકડ્યો મ્હારો ''છેડો''! ગુરુજી ! હવે.

"માતા"મ્હારી "બાળકુંવારી" ! પહેલો પાલવ પકડ્યો ! "આકું-અવળું" હવે બતાવી, મુને લગાડ્યો નેહડો ! ગુરુજી ! હવે

ક્હેશો તેમ, કરીશું ગુરુજી ! રામદૂહાઈ ના દો : હાજર સાગરરાજ ચરણમાં ! મૂક્યો ન મ્હારો કેડો ! ગુરુજી ! હવે.

''सनम तमारी, सागर !''

ઇજત અગર હમારી-કોણે બિગાડી દીધી ? પૂછ્યું :- 'શરાબદારી-જરી કમી શું કીધી ?'! ઇજત અગર હમારી.

પંડિતજી ! પીપ ખોલો !

કાઝી ! કવ્વાલી બોલો ! ગુલાબી પ્યાલી-લો-લો ! હાં ! હાં ! જી ! પ્રીતું કીધી !

ઈજત અગર દમારી.

બિછાવ, દોસ્ત વલ્કલ !

બેહિશ્ત બન્યું જંગલ !

ઈનામમાં કમંડલ 1 જહાં જલાવી દીધી ! ઈજત અગર હમારી.

કાશીથી શાસ્ત્રી આવ્યા-

મ્હેમાન મહેં બનાવ્યા !

મિયાંજીથી મિલાવ્યા ! - ભેગી ઉજાણી કીઘી ! ઈજત અગર દમારી.

"સનમ તમારી, સાગર

"લગાવી કર ગળા પર-"'ચડી પલાંઠી ઉપર ! તજી શું લાજ દીઘી ?!''

साडीसांनू भीत

भानो तो तभने भनायूं : साडीसां ! भानो तो तभने भनायूं.

પચરંગી ભિક્ષા ઈક્ટ્રી પકાર્વૂ : સંગે બેસી સંગે ખાવૂં ! લાડીલાં !

સાહેલી સોળ સહસ્ત્રની સંગે પટરાણી તમને બનાવૂં! લાડીલાં!

છચોક જગાવૂં, જી ! અલખ તમારો ! દશદિશ નામ ગજાવૂં ! લાકીલાં !

તેકાવૃં, આલી ! અહા ! વિશ્વકર્મા ! અદ્ધર તખત ઘડાવૃં ! લાકીલાં !

સુવરાવૂં **સાગર** સંગે સદા ચે ! થેઈ થેઈ નાચ નચાવૂં લાડીલાં !

विश्वेगध

કોઈ મીલાવે મ્હારો શ્યામ ? સિખ ! મ્હારો શ્યામ મિલાવે ? તાર લાગ્યો 'તૂં હિ તૂં હિ' નામ - સિખ ! કોઈ શ્યામ મીલાવે ?

હૂં દૂલ્હન ગોકુલની - પ્યારી કરી તહેં, કહાન ! ના-ના-ના લવતી રહી-તોચે લાગી ગયા નેનબાણ-સખિ ! કોઈ શ્યામ મીલાવે ? કોઈ.

જુદી કરી તહેં ત્યારથી - નથી શરીરનું ભાન-દૈયાસૂની દૂં આથડૂં-લાગ્યું-લાગ્યું, કહાના ! તહારૂં તાન-સિપ ! કોઈ શ્યામ મીલાવે ? કોઈ

સાથે સહુ ગૌ ચારતાં - મળતી અધઘડી કોક-ભેટી ક્દેતો-નહીં તર્જૂ-તોચે લખિયો નસીબે નસીબે વિજોગ-સખિ ! કોઈ શ્યામ મીલાવે ? કોઈ.

જટાઘારી જોગણ બનૂં-પ્ટેર્ફ ભગવો વેષ-જઈને પ્રીતમને મળૂં-મ્હારી રગરગમાં ગોકુલેશ ! સખિ ! કોઈ શ્યામ મીલાવે ? કોઈ

હા ! વિરહાં મિ વેઠવો - સાગરનું શું જોર ? 'પિયુ-પિયુ' જપતી કરી ગયો-હૈયું હરી ગયો નન્દકિશોર! સિમ ! કોઈ શ્યામ મીલાવે ? કોઈ

斯

એગીની ગઝલ

જનમના જોગીડા છૈયેઃ हमे तो જોગીડા છૈયે : ખુદાના ખુદ બન્યા છૈયે : જનમના જોગીડા છૈયે. સનમના જોગીડા છૈયે-

સનમના જોગીડા છૈયે :

અનત્હક્કમાં મચ્ચા રહીએ-

જનમના જોગીડા છેંચે.

हमे पूजा अभाजाना-

શરાબી આદમી છેંચેઃ

ડુબેલા ઇશ્કને દરિયે-

જનમના જોગીડા છેંચે.

ફકીરી હાલમાં ફરીએ-

न पर्वा डालनी डरी :

ખુદા દિલ્બર સનમ કઠીએ-

જનમના જોગીડા છેંચે.

ભલે રડીએ ! ભલે હસીએ !

ં ભલે પડીએ ! ભલે ચ્ઠડીએ !

મગર ના ના નહીં કરીએ-

જનમના જોગીડા છૈચે

वहीं वहीं नोडरी डरीએ-

. અસલ મસ્તાન દિલ છૈંચેઃ

ઝુલમ ઝૂઠા નહીં સહીએ-

જનમના જોગીડા છેંચે.

सनभना प्रेमसागरनी -

હમે ગેબી લહર છેંચે :

सनभूना भस्त डायमना -

જનમના જોગીડા છેંચે.

हिल्लानने अनाने

हिल्कानने अनाने - म्हने क्या भणी छे ! स्थापूँ छूँ हुँ आईं - सहर रआ भणी छे. हिल्कानने.

સફા બધૂં બનાવૂં : દૂં વાંકમાં ન આવૂં : સનમ ત્હને રીઝાવૂં -તૂં તો બહુ ભલી છે. દિલ્જાનને.

અસલ લગાવૂં ઝાર્દ્ર: છુપાઈ જોઉં મુખર્દ્ર : અહા ! બદન ઉઘાડૂં-શી જ્યોત ઝળદળી છે ! દિલ્જાનને.

લવૂં ગઝલ રસિલી ! ફિદા થતી છબિલી ! બનેલી પ્રેમઘેલી-મુરાદ બસ ફળી છે ! દિલ્જાનને.

ન થા, હુમા ! તૂં પાગલઃ ભલા ! સવાન ના કર ઃ 'તમારી સાથ, સાગર!-અગરશૂંએ હળી છે ? દિલ્જાનને.

(૪૭)

.

ज्ञानगोठडी

ઓ જ્ઞાનીઓ ! આવો જી ! કરીએ કંઈ જ્ઞાનની ગોઠડી ! દશ દિશ જુવો ! નાચે છે નિજરૂપ સજી રસઘાટડી ! ઓ જ્ઞાનીઓ ! આવો જી !

> કોઈક કહે પરમેશ્વર એ-રસિયાજી શ્રી રાધાવર છે: ના ના નિજથી કશું એ પર છે I-ઓ જ્ઞાનીઓ ! આવો જી !.

> કોઈ બ્રહ્મ તણી માચા ભાખે! કોઈ રાખે ને કોઈ ત્યાગે! જ્ઞાની ના ત્યાગે ના રાખે! ઓ જ્ઞાનીઓ! આવો જી!

> ઘર સહજ તણું જ અનુભવીનું : કરવૂં-ના કરવૂં સૌ હરિનું : જયમ છે ત્યમ સુન્દર રૂપ બર્ન્યું !-ઓ જ્ઞાનીઓ ! આવો જી !!

> આ ઠાઠ બધો ય થયો-ન થયો ! સાગર સમરસ સહજે વિલસ્યો ! પણ-કોટિ વિધિથી ગવાઈ રહ્યો ! ઓ જ્ઞાનીઓ ! આવો જી !

નહી રે ચૂકું

નહીં રે ચૂકું - હૂં તો નહીં રે ચૂકું.

•હારી શ્રદ્ધા ને ભક્તિમાં નહીં રે ચૂકું.

•હેલમાં કે જેલમાં 'તૂંહિ તૂંહિ' તાર છે; દુનિયાની માયાને નહીં રે ઝુકૂં
•હારી.

ભક્તિમાં, બાપુ ! પડાવશો ભંગાણ તો ભીખી ખાશૂં કંઈ લૂખૂં સુકૂં

•હારી.

લેશો શરીર તો એ છે શ્રીકૃષ્ણાર્પણ ! ભક્તિની ભાવનાને નહીં રે રોકૂં.

•હારી.

વાતો વ્હેવારની તો મ્હારે હરામ છે ! ૐ સનમ વિના દમ નહીં રે કૂંકૂં.

•હારી.

•હારી.

•હારી.

प्र**सोपो प्रेभीना हिसना**

પ્રલાપો પ્રેમીના દિલના - સનમ જાણે - ઘણી જાણે : 'તૂં હિ તૂં હિ' નાદ ઘાયલના - ઘવાયાં હોય તે જાણે. પ્રલાપો પ્રેમીના દિલના

વિલાપો જાનકીજીના-બુઝે શૂં લોક લંકાના ? પિછાને કોઈ હનુમાના - ખરેખર રામજી જાણે. પ્રલાપો પ્રેમીના દિલના

મીરાંનાં પ્રેમઆંસુને-કઠિન રાણાજી શૂં જાણે ? બનેલું દોલૂં એ જાણે - ખરૂં શ્રીકૃષ્ણજી જાણે. પ્રલાપો પ્રેમીના દિલના

બધી બાજૂ ખરાબીની-સખત મસ્તી શરાબીની-સૂફ્રીઓ હોય તે જાણે - અગર, દિલ્દાર ! તૂં જાણે. પ્રલાપો પ્રેમીના દિલના

જિગર ઉસ્તાદ સાગરશાહ-કુ બ્ચૂં, હાં! પ્રેમધર્મપ્રવાહ-કુબેલાં હોય તે જાણે- અગર બસ ૐ II સનમ જાણે. પ્રલાપો પ્રેમીના દિલના

छेक वही जावुं !

ખુદાને તો ખુદા જાણે ! અહીં તો બસ બધું આવું ! રહું દિનરાત મચખાને ! અહો ! હરઇમ પીવું-પાવું ! ખુદાને તો ખુદા જાણે !

ભલા ! તું કોણ ? ને ક્યાંથી ? કબર પર કોણ સંગાથી ? અગર ભર પ્યાલી છલકાતી-પી ! લે ! લે ! આવ ! સમજાવું ! ખુદાને તો ખુદા જાણે !ં

નહીં મુસ્લીમ ! નહીં હીન્દુ ! અજાતિ ને અનામી તું ! ખલકના ખેલ સહુ જાદૂ ! અસલ તો બસ ફના થાવું. ખુદાને તો ખુદા જાણે !.

હઠો ઓ નીતિનાં તાબૂત ! જગતના ઠગ બધા હડધૂત ! અગમ છે ઈશ્કના અબધૂત ! પીવું-પાવું અને ગાવું. ખુદાને તો ખુદા જાણે !.

ન કરશો સોબતે સાગર-રખે ઘર થાય દિલ અન્દર! કરો તો, હાં ! ઉપર ઉપર! અગર બસ છેક વહી જાવું ! ખુદાને તો ખુદા જાણે !

घेंघट हाल शुं जाणे ?

અગર પરદેશમાં ભમતો, વતનની વાત શું જાણે ! પ્રીતમના પ્રેમની વાતો, કુંવારી કોઈ શું જાણે ? અગર પરદેશમાં ભમતો.

ન કર નાહક અગર ટક ટક ! લખ્યાં કર જા કવિત - નાટક ! કલા નથી ઈશ્ક, અય મૂરખ ! હીકીકત, હાં ! તું શું જાણે ? અગર પરદેશમાં ભમતો。

તકપતો કાં ઈજત ઉપર ? કલમપેશી કમી જરી કર !-ખિતાબો કર ખરિદ બહેતર ! શરાબોને તું શું જાણે ?! અગર પરદેશમાં ભમતો.

મગઝ મુસ્તાક અક્કલ પર ! જિંગર ગુસ્તાખ ચા ખુદ પર !-ભમે મન લાખ બાબત પર!! તું જા ! જા ! ઈશ્ક શું જાણે ? અગર પરદેશમાં ભમતો.

ભલા ! શોખીન ગાયનના ! "ઈ-ઈ-આ-આ" કરી તું ગા !! મગર, **સાગર** શરાબીના તું ઘેંઘટ હાલ શું જાણે ? અગર પરદેશમાં ભમતો.

अगर ए क्यां गयो सागर ?!

અગર એ ક્યાં ગયો -'સાગર'-સનમને માગતો'તો તે ?-ખુદાઈ ઈશ્કની ખાતર-જહાંને ત્યાગતો'તો તે અગર એ ક્યાં.

બધો દીવાન શું બરબાદ ?! સૂકીઓના ખરા ઉસ્તાદ ! નહીં મજનું ! નહીં ફરહાદ!-''અનહલક'' ગાજતો'તો તે ?! અગર એ ક્યાં

નથી ચોટી ! ન દાઢી મૂછ ! નથી ધૂણી ! ન ચિમટો કુછ ! જનાઝા પર જૂવો અબધૂત !'शिवोऽहम्' બોલતો'તો તે ?! અગર એ ક્યાં

અગર થહ ! વાહ ! ગુરુજી વાહ !-પલક ભર દેરીએ જી ! શાહ !-ફકીરા ! આપ હો અલ્લાહ - ચિલમમાં ઘૂંટતો'તો તે ?! અગર એ ક્યાં.

અજાતિ જાતિકુલ કુલ ગોત-મળી રહી જયોત માંદે જયોત !-અગર **સાગર** જીવ્યો જો દોત-સનમને શું થતો'તો તે ?! અગર એ ક્યાં.

આ શૂં છે ?

અગર શું છે જહાં ? હાં-હાં-ખૂદાનું બુતખાનું છે

અગર, શિવજી ! તમારૂં શૂં અજાયબ ભૂતખાનૂં છે ! અગર બન્યૂં છે આ દવાખાનૂં, બધા શોખી દીવાનાનૂં ! સનમશૂં રંગ રમવાનૂં મુબારક ઈશ્કખાનૂં છે ! અગર

સનમનૂં એક તેન દુનિયા ! સજે દસ લાખ ચૂંદડિયાં ! પીઓ ને પાવ ! અય સૂફિયા ! ખુદાઈ શરાબખાનૂં છે ! અગર

બની બુલ્બુલ ! બની તૂં ગુલ ! કહીં બેમૂલ ! કહીં દિલ ડૂલ ! અહાહા ! મસ્ત કુદરત કુલ હમારૂં ઝનાનખાનૂં છે ! અગર

પૂછો છો શૂં ઈજાઝતનૂં ? પધારો લઈ દિલે મજનૂં ! લૂટાતૂં શાહ સાગરનૂં અજબ દીવાનખાનૂં છે ! અગર

क्र प्रविध

દૂં તો બચ્ચૂં બધે રમતૂં-મ્હને, બાપુ ! ફિકર શી છે ? દસૂં - નાયૂં - અહો ! ફૂંદું - બધે ચે ૐ પ્રભુજી છે. હં.

પ્રભુ પોતે વિશુદ્ધાત્મા-અહા ! સરખો રમે સૌમાં-અહો ! છૂં એ જ દૈયામાં- હૂં નાયૂં **૩ઁ૦ પ્રભુજી** છે. હૃં

ભલા ભારે નથી ભણતર-નથી, ઓહો ! કઠણ શાસ્તર-મઝાનો ન્હાનકો મન્તર-ચિદાતમા **૩૦ પ્રભુ**જી છે દૂં

બધી બે આંખની લીલા-છતે છે રામ એકીલા-ત્રીજી આંખે દીઠા ફેલ્યા - તૂં હિ સત્ ! **૩૦ પ્રભુજી** છે. ર્દ્

ક્ષણું ક્ષણું ખુલ્લૂં છે મન્દર-પ્રભુનૂં જ્યાં જુવો ત્યાં ઘર-રહ્યો રેલાઈ સુખસાગર-અઠોઠો ! **૩ઁ૦ પ્રભુજી** છે. દ્રં

ध्याडा मदास

દફન કબરે થવાનું છે ! અગર બળી ખાક થાવું છે : ન લાવ્યા લેઈ જાવૂં છે ! મગર એ ગાન ગાવું છે ! અરેરે! છે નહીં કોઈ, અહીં જાયૂકનાં મ્હેમાન ! છતાં ચે, રાહ ભૂલે કે મીંચીને ચશ્મ ચાલે છે ! મુવેલાં ઢોરનાં ચર્મો, બની ડિંડિમ રીઝાવે છે: મગર, આ જાગતાં જીવતાં મનુજ હરદમ રીબાવે છે! સલામો દમ બ દમ કદમે, કરી જ્યાં શિર ઝૂકાવે છે, અરે ! ત્યાં જોરથી લાતો, લગાવીને સતાવે છે ! ખરે ! આ તો બઘા કજીઆ, બહુ જુદા, બહુ જૂના ! જતાં કેં કેં ઝમાનાઓ, નહીં એ દૂર થાવાના ! હમારૂં તાન જુદૂં જ્યાં, તહાં નુકસાન શાનૂં છે ? નથી વેપાર કરવાનો ! પછી તોટોનફો શાનો ? પીદ્યો રસ સ્નેહવલીનો ! નશો કેં ઑર કીદ્યો છે ! જિગરને રંગ નવરંગી, અસલ ખુબીદાર દીધો છે ! સહ્ માલીકના હુકૂમો : તુકાની રંગ છો જામે ! અને, ભરવાં ફરી ડગલાં, દયાલુ દેવને નામે !

झबकती वीज अजवाळे

ઝબકતી વીજ અજવાળે ! પરોવી મોતી લે - લે - લે : ચલી - ચલી - ઓ ચલી જાશે ! પછી તું વ્યર્થ પસ્તાશે. ઝબકતીદૃં

ઈજત, ધન, માલ ને મિલ્કત ! બધી ત્હારી જ છે સરજત ! ત્હને એ બાંધી રાખે ? છટ્ ! ઉડી જો, ચાર ! ઉડાશે. ઝબક્તીહૃં

ભણ્યો અંગ્રેજી ! તેથી શું ?! વકીલ - દાક્તર બન્યાથી શું ?! કલા કવિતા રચ્ચે શું - શું - જીવ્યું ત્હારૂં સફલ થાશે ? ઝબકતીર્દ્દ

લગાડી લે અસલ લગની, મहોબત છોડ મિટ્ટીની: ન કિમ્મત ત્હારી કૌડીની, ક્યામત પર કબૂલાશે ! ઝબકતીદું.

ન થા કાઝી ઘરોઘરનો, હુકમ અલ્બત્ત ગુરુઘરનો ! લવારો સુણ સાગરનો ! રમત જલ્દી પતી જાશે ઝબકતીહ્ંં

प्रभु भूख्या छे केवल भावना

પ્રભુ ભૂખ્યા છે કેવલ ભાવના ઓ બટૌંડા ! પોતે ગોવાળા દોલી ગાયના હો બટૌંડા ! પ્રભુ ભૂખ્યા છે કેવલ.

અન્તરમાં પ્રભુ અવતર્યા રે જગવ્યા અલિંગી અલેખ; બંસી બજે ગુરુ દત્તની રે એનો પડઘો તે ગોરખ ભેખ રે-હો બટૌડા ! પ્રભુ ભૂખ્યા છે.

ચીલો રખે, જોગી! ચૂકીએ રે! ચક્કે ચક્કે પ્રભેદ; આંટીએ આંટીએ અલખ ઉકેલો, ખેલો ગુરુઘર ઠેઠ રે!-હો બટૌડા! પ્રભુ ભૂખ્યા છે.

રામ નહીં જયાં કૃષ્ણ નહીં જયાં! નહીં સાગર! નહીં જહાજ! નિત્ય નિરન્તર ખેલે સ્વયંભૂ સચ્ચિદ્ધન સુરરાજ રે!-હો બટૌડા! પ્રભુ ભૂખ્યા છે.

જયોતું તો ઝળદળ જાગતી રે જયાં અલખ નિરંજન ઘામ ! સાગર ગુરુઘર અણઘક મૂર્તિ ઘનચ્ચકર ગુરુ નામ રે !-દો બટૌડા ! પ્રભુ ભૂખ્યા છે.

(પ્રભુ તું જ છે - પ્રભુ તું જ છે.)

આદમ દિલે અલ્લાહ છે - ગેબી સહસ્થનિકુંજ છે. ગુરુથી જ ઉકલી ગૂંજ છે - પ્રભુ તું જ છે - પ્રભુ તું જ છે. આદમ દિલે અલ્લાહ છે.

> ગુરુનાં ગિરામૃત સાંભરે :-''પ્રભુ તું અનાદિ અનન્ત છે"-

અન્તર નિરન્તર ઊછળે :- પ્રભુ તું જ છે - પ્રભુ તું જ છે. આદમ દિલે અલ્લાહ છે.

> तत्त्वज्ञा हे इं तत्त्व तुं-सहु सात्त्विहोनुं सत्त्व तुं-

મમતા રહિત મમત્વ તું - પ્રભુ તું જ છે - પ્રભુ તું જ છે. આદમ દિલે અલ્લાદ છે.

> પ્રભુ ! તું દચાઘન તાત છે : નિર્ગણ નિરંજન નાથ છે :

જ્યાં ઈશ્ક, ત્યાં સાક્ષાત છેઃ- પ્રભુ તું જ છે-પ્રભુ તું જ છે.

આદમ દિલે અલ્લાહ છે.

અવ્વલથી બસ આખિર લગી-માર્ગું ન બીજું દિલ થકી-

સાગર અમર હો દિલ્લગી-પ્રભુ તું જ છે પ્રભુ તું જ છે.

આદમ દિલે અલ્લાહ છે.

त्रिपुरानुं भजन

'જમુના' ન્हાવાને નહીં આવું !-

ઓ કઠાન ! આજથી હું 'જમુના' ન્ઠાવાને નહીં આવું ! ઓ કઠાન ! આજથી હું.

ન્હાચું ને ધોચું તો જોચું બધું ય છે-ચેતનનું ઓર ચમકાવું ! ઓ દ્રં ઘટમાં છે ગંગા ને ઘટમા છે જમુના-ઘટમાં સરસ્વતી ન્હાવું ! ઓ દ્રં કોઈ કહે રાધા, વિશાખા, લિલતા ! હું તો 'ત્રિપુરા' કહાવું ! ઓ દ્રં ભૂમાનો ભેવ ब्रह्म समुल्लास આ-ભેદમાં અભેદ ઓળખાવું ! ઓ દ્રં સાગર અનાદિ અનન્ત હો સનાતન બિન્દુકે સિન્ધુનું સમાવું ! ઓ દ્રં ઓ કહાન ! આજથી હું દ્રં

मीरांना भजननो लय

તોરી મોરી, કહાના ! કૈસી પ્રીત - ?-ત્રિગુણાતીત - ત્રિભંગી - ત્રિપુરા -

डन्हैंथा! भूमा ब्रह्म अथित :-रसो वै....? रस रस रस रस रे !

તોરી - મોરી - કહાના ! ઐસી પ્રીત !...તોરી મોરી. તટ રે ત્રિવેણી તાર્થી - ભલી ભાત ભૂઘરે રે -જળતી જ્યાં શાશ્વત જ્યોત-જળતી જળળળળળળળ રે ! તોરી.

સરખી સમાણી સહીઓ, ત્રિવેણીએ ઝીલતાં રે -ઝળક્યો આ સચ્ચિદઘન-ઝળક્યો ઝળળળળળળ રે! તોરી

હસતાં ને રમતાં હાવાં - મધુવને મ્હાલીએ રે-ફરીએ પવનશાં ગગન - ફરીએ ફરરરરરરર રે! તોરી.

છેલા જનમની પ્રીતો -એની એઘાણીઓ રે-સાગર ગરજે ગંભીર :-ગરજે 'ગુરુ ગુરુ ગુરુ ગુરુ' રે! તોરી મોરી.

ॐ प्रभुजीना सात वार

સખિ ! ગુરુ 'ગુરુ' કિરતાર-ભણતર ભણીએ રે !-છે સહ પ્લેલાં ગુરુવા'ર - 'ગુરુ' ગુરુ ભણીએ રે !

સિખ ! શુક્રવાર સુવિચાર - જીવ ! શું કરવા રે ?-આ ધર્યો ધરા અવતાર - કચી વિધિ મરવા રે ?!

સિખ ! શનિવારે હનુમાન - શ્રી બ્રહ્મચારી રે --લ્યો રામમંત્ર મહાનૂ - કહેત પુકારી રે !

સિખ ! સૂર્ચવાર રવિવાર - દ્રિજને વ્હાલા રે ! સવિતા બુદ્ધિ દેનાર - ત્રિભુવન વાળા રે !

સિખ ! સોમે છે શી વાર - પ્રભુજી ને મળવા રે ?

સિખ ! મંગલ મંગલ દેહ - માનવ તનુનો રે !-છે હેતુ દેહ વિદેહ - અનુભવ મનુનો રે !

સિખ ! બુધવારે શુદ્ધ બુદ્ધ - સર્વ વિલાણી રેં! છે પ્રણવ સ્વરૂપ પ્રબુદ્ધ - સન્તની વાણી રેં!

સિંખ ! સાતે વાર સમાપ્ત - આપ્ત ઉજાગર રે !-આઠમો અનુભવ વ્યાપ્ત - સદ્ગુરુ સાગર રે ! -આ**ખી**-

કક્કા સંગાયે ભણ્યા, માસ અને વળી વાર; સાગર પરમાત્મા ગુરુ - જય જય દીનદયાલ ! ગુરુ ગુરુ ગુરુદેવકી જય ! જય જય ગુરુ -ઓરકો-

ક્ષિવદન ત્રિગુણાતીત .- દત્ત ગુરુ અવધૂત ઓ..મ્-સાગર બહા પ્રતીત - ૩૦ પ્રભુજી ૩૦ સત્ ગુરો ! ગુરુ ગુરુ ગુરુદેવકી જય ! જય જય ગુરુ

જમવા આવોને નંદલાલ ઘરમાં બાઈજીનું સાલ, દું તો કરું તુમસે ખ્યાલ....જમવા. શીરો સારી રીતે શેક્યો, મેં તો પીરસી ને દીધો, વ્હાલે મારે નચને નીરખી લીધો....જમવા. પાપડ સારી રીતે શેક્યો મેં તો પીરસીને દીધો. વ્હાલે મારે નચને નીરખી લીધો....જમવાન ભાત કમોદ કેરો કીધો ઉપર ઘી નો દોરો દીધો. વ્હાલે મારે નયને નરખી લીધો....જમવા જળની ભરી લાવું ઝારી આચમન કરો ગિરિવરઘારી, વાચરો ઢોળે નરનેનારી....જમવા લવિંગ પાનને સોપારી મુખવાસ કરો ગિરિવરધારી, નમનકરે નરનેનારી...જમવા. થાળ તો મીરાં બાઈએ ગાયો, મારી સંકડીની રીતો. મારી પૂરણ કરજો પ્રીતો....જમવા

210

તમે આવો શામળિયા, પૂંજુ પાવલિયા, મૂર્તિ તારી જાદૂભરી, તમને જોતાં મન હરખાય કે તન માર્ડું નાચતું રે.....આવો શામળિયા.

કંકુ કેસરથી, સાથિયા પૂરાવ્યા, પાવન કરવા....આવો હરિ...તમને જોતા...આવો શામળિયા.

શિરો સાકરનો, પ્રેમથી બનાવ્યો, ભોજન કરવા આવો હરિ...તમને જોતા...આવો શામળિયા.

ગંગા જમુના ના જળ ભરી લાવું, આયમનિયા, સ્વીકારો હરિ...તમને જોતા...આવો શામળિયા

લવીંગ સોપારી એલચી મંગાવું, મુખવાસ કરવા, આવો હરિ…તમને જોતા…આવો શામળિયા

ભગવત ઝંખતો, તમને પોકારતો દર્શન દેવા, આવો હરિ...તમને જોતા...આવો શામળિયા મારા રસ ભીના રણછોક (૨) તમને શું કરી જમાકું ? જેના હાથે જીવન-દોર (૨) તેને શું કરી જેમાકું ?…મારા…

> તારું આપ્યું લેવું ને તારું દીધું દેવું, તેમાં મારું નિહ કંઈ જોર….(૨)…તમને…મારા…

हुनिया नुं पोषण કरनारो, भारुं शुं %भनारो (२)...

હું તો જનમો જનમનો ચોર(૨)...તમને...મારા...

ભાવભરી પીરસી પતરાળી પ્રેમ ભરી છે, પ્યાલી, મુખવાસે બે કર જોડ (૨)...તમને ...મારા...

પુનિત ના અંતરમાં પોઢો, સ્નેહની ચાદર ઓઢો, મારા કાળજડાની કોર (૨) …તમને…મારા…

કસ્તૂરી તિલકં લલાટપટલે વક્ષઃસ્થલે કૌસ્તુભં નાસાગ્રે વરમોક્તિકં કરતલે વેણુઃ કરે કંકણમ્ । સર્વાંગે હરિચન્દનં સુલલિતં કંઠે ચ મુક્તાવલિ વિભદ્ ગોપસ્ત્રીપરિવેષ્ટિતો વિજયતે ગોપાલ ચૂકામણિઃ ॥

રામો રાજમણિઃ સદા વિજયતે રામં રમેશં ભજે રામેણાભિહતા નિશાચરચમુ રામાય તસ્મૈ નમઃ ! રામાન્નાસ્તિ પરાચણં પરતરં રામસ્ય દાસોડસ્મ્યહં રામે ચિતલયઃ સદા ભવતુ મે ભો રામ મામુદ્ધર !!

> દયાનમૂર્લ ગુરોમૂર્તિ, પૂજામૂર્લ ગુરોપદમ્ I મંત્રમૂર્લ ગુરોવાક્યમં, મોક્ષમૂર્લ ગુરોકૃપા II

> ગુરુર્બ્રહ્મા ગુરુર્વિષ્ણું ગુરુર્દેવો મહેશ્વરઃ । ગુરુઃસાક્ષાત પરઃબ્રહ્મ તસ્મૈ શ્રી ગુરુવે નમઃ ॥

> અજ્ઞાન તિમિરાન્ધસ્ય જ્ઞાનાંજન શલાક્યા । ચક્ષુરન્મિલિતં ચેન તસ્મૈ શ્રી ગુરવે નમઃ ॥

> ૩૦ કાર બિંદુ સંચુક્તમ્, નિત્યં ધ્યાયંતિ યોગીનઃ કામદં મોક્ષદં ચૈવ ૩૦ કારાય નમો નમઃ II

> બ્રહ્માનંદં પરમસુખદં, કેવલં જ્ઞાનમૂર્તિ । હ્રંદ્વાતીતં ગગન સંદર્શ, તત્વમસ્થાદિલસ્થમ્ ।

એકં નિત્યં વિમલમચલં સર્વધીસાક્ષીભૂતમ્ ભાવાતીતં ત્રિગૂણ રહિતં સદ્ગુરુતં નમાનિ ॥

યસ્ય સ્મરણ માત્રેણ જન્મસંસાર બંધનાત્ વિમુચ્યતે નમસ્તમ્યે વિષ્ણવે પ્રભુ વિષ્ણવે ।

ત્વમેવ માતા ચ પિતા ત્વમેવ, ત્વમેવ બંધુશ્વ સખા ત્વમેવ । ત્વમેવ વિદ્યા દવિણં ત્વમેવ. ત્વમેવ સર્વં મમ દેવ દેવ ॥

અસિત ગિરિસમશ્ચાત્ કજ્જલં સિધુપાત્રે, સૂરતર્વરશાખા લેખીની પત્ર મૂર્વી ।

લિખિતિ ચદિ ગૃહિત્વા શારદા સર્વકાલં, તદપિતવ ગૂણાનામીશ પારં ન ચતિ ॥

વંદે દેવ ઉમાપતિ સૂરગુરુ વંદે જગત્કારણમ્ વંદે પન્નગભૂષણં મૃગધરં વંદે પશુનાંપતિમ્ । વંદે સૂર્ચ શશાંક વહિનનથનં વંદે મુકુંદંપ્રિયમ્ વંદે ભક્તજનાં ચ વરદં વંદે શિવં શંકરમ્ ॥

શાંતાકારં ભૂજગશયનં પદ્યનાભં સૂરેશં, વિશ્વાદ્યારં ગગનસદર્શ મેદ્યવર્ણ શુભાંગમ્ । લક્ષ્મીકાંતં કમલનથનં ચોગિભિદયાનગમ્યં, વંદે વિષ્ણુ ભવ ભય હરં સર્વલોકૈકનાથમ્ ॥

શ્લોક

- 🐝 મંગલં ભગવાન વિષ્ણુ મંગલં ગરુકઘ્વજ, મંગલં પુંડરીકાક્ષ મંગલાચ નમોનમઃ II
- વસુદેવ સૂતંદેવં કંસચાણરમર્દનમ્
 દેવકી પરમાનંદ્મ્ કૃષ્ણં વંદે જગદ્ગુરુમ્ !!
- મુકં કરોતિ વાચાલં પંગુ લંઘચતે ગિરિમ્,
 ચત્કૃપા તમહું વંદે પરમાનંદં માધવમ્ ॥
- 💠 જલે વિષ્ણુ સ્થલે વિષ્ણું વિષ્ણું પર્વત મસ્તકે । જવાલા માલા કુલે વિષ્ણું વિષ્ણું સર્વમચંજગત ॥
- 💠 શ્રી દત દત્ત કુલતારક, શ્રી દત્ત દત્ત રિપૂમારક, શ્રી દત્ત લયહારક...
- 🗫 श्री हत्त हत्त स्मर्णाणें निर्शने हेंह आपणो.. पामे तृष्ति पशुपक्षी निष्ठाने हेह यनायथा..
- જરાઘરં પાંડુરંગ, ત્રિશુલહસ્વં કૃપાનિધિં સર્વ રોગ હરં દેવ દત્તાત્રેચ અહું ભજે.
- જે જે સ્થળે આત્મ લઈ જાય મારું તે તે સ્થળે સદ્ગુરુરૂપ તારું.... જયાં જયાં મુકું મસ્તક હું ગુરુવે ત્યાં ત્યાં પદ્મ તારાં જ સોહે... સદ્ગુરુ દેવકી જય....

धून संग्रह

- 🗫 જય જય 🕉 પ્રભુજી ૐ....જય જય ૐ પ્રભુજી
- સાગર રાજ સગુણ રૂપ ધારી નિર્ગૂણ રૂપ અલખ અવતારી
- * સચ્ચિદાનંદ સાગર સાગર હો કરૂણાકર નટવર નાગર હો.
- % हिर ॐ (२) ४२ गुरुहेप हत्त निरं४न ४२ गुरुहेप
- 🐕 🏻 हिर 🕉 तत्सत् ४थ गुरु हत्त
- જે ૐ સદ્ગુરુ ૐ સાગર સ્વામી વંદન કરીએ શીશ નમાવી અલખ નિરંજન સદ્ગુરુ સ્વામી ઘનચક્કર ગુરુ સાગર સ્વામી
- 📌 🏻 हरि गुरु संतन डी ४थ ४थ...
- 🐕 ાગુરુ ગુરુ ગુરુ દેવ કી જય...
- 🐾 💮 માચા રેન તણા સંપના..
 - हरि जिना डोई नहीं अपना
- જ મન તું ગિરધારી ગિરધારી ગા મન તું બીજુ બધું ભૂલી જા

ध्व संग्रह

- % શ્રી કૃષ્ણ શરણ મમ...
- શ્રી કૃષ્ણ ગોવિંદ હરે મોરારિ हे નાથ નારાચણ વાસુદેવ
- % ગોવિંદ બોલો હરિ ગોપાલ બોલો રાધા રમણ હરિ ગોવિંદ બોલો
- ક્રિષ્ણ ગોવિંદ ગોવિંદ ગોપાલા ભજ મૂરલી મનોહર નંદલાલા
- 30 મંગલમ્, 30 કાર મંગલમ્
 ગુરુ માંગલમ્, ગુરુ પાદ મંગલમ્
- હરે રામ, હરે રામ, રામ રામ હરે હરે હરે ક્રિષ્ણ હરે ક્રિષ્ણ, ક્રિષ્ણ ક્રિષ્ણ હરે હરે.
- 🐝 🏻 શ્રી રામ જય રામ જય જય જય રામ
- 🗫 🕉 नभः शिपाय
- શ્રી કૃષ્ણ ગોવિંદ, રામ નારાયણ કેશવ હરિ બલહારી શ્રી રાધે રાધે…કેશવહરિં•

પ્રેયની આરતી

- જય પ્રેમ ! જય પ્રેમ ! જય જય ૐ કારા ! (હરિ) જય જય ૐ કારા !
- રૂપગુણનામથી ન્યારા રૂપગુણનામથી ન્યારા ! 3પ અપરંપારા ! જય પ્રેમ ! જય પ્રેમ ! જય પ્રેમ !
- શૂન્ય શિખર પર ઓર અલખ તખત સોહમ્ ! અલખ તખત સોહમ્
- અદ્ભવ પ્રેમ સ્વયમ્ ! જય પ્રેમ ! જય પ્રેમ !.
- બ્રહ્મ અવ્યાકૃત આપ સ્થિર રહીને ફેર્લ્યૂ ! સ્થિર રહીને ફેર્લ્યૂ !
- ઉત્પત્તિ, સ્થિતિ, લયનૂં-ઉત્પત્તિ, સ્થિતિ, લયનૂં-માચારૂપ ખેલ્યૂં ! જય પ્રેમ ! જય પ્રેમ !
- પ્રકટર્યું બ્રહ્મ અનેગ ! રગરગમાં ઉભર્યૂ ! રગરગમાં ઉભર્યૂ !
- સચરાચર સોરંગી સચરાચર સોરંગી-વસ્તુ સ્વતઃ વિલસ્થૂં! જય પ્રેમ! જય પ્રેમ!
- બાવનથી રહી બ્હાર, બાવનમાં નાચ્ચૂં **!** બાવનમાં નાચ્ચૂં
- જીવરૂપે થઈ સાગર જીવરૂપે થઈ સાગર-પોતાને ગાર્યૂં! જય પ્રેમ ! જય પ્રેમ !

जय सदगुरु दाता !

જય દેવ જય દેવ ! જય સદ્ગુરુ દાતા ! ગુરુ જય સદ્ગુ દાતા ! પરમદંસ પરિબ્રહ્મન-પરમદંસ પરિબ્રહ્મન્ ! દરિ, દર, અજ દયાતા ! જયદેવ જયદેવ ! જય૰

પરમ હંસ પરિબ્રહ્મ ! મંગલ તનુ પોતે -ગુરુ મંગલ તનુ પોતે !-મંગલમથ નિજ નામે-મંગલમથ નિજ નામે-નમું સોહંજયોતે ! જયદેવ જયદેવ ! જય.

આઠે પહોર ઉદાસ ! ઉન્મનિના વાસી-ગુરુ ઉન્મનિના વાસી-અલખ પુરુષ અવતારી -અલખ પુરુષ અવતારી-જય કાયા કાશી ! જયદેવ જયદેવ ! જયન

સદ્ગુરુસન્તપ્રતાપ - કોણ શકે જાણી ?! ગુરુ કોણ શકે જાણી ?! ચરણરજે ઉદ્ધારો-ચરણરજે ઉદ્ધારો-ઓ પ્રભુ નિર્વાણી ! જયદેવ જયદેવ ! જયન

સાગરથી નથી ભિન્ન-તો ચ પ્રભુ મ્હારા !-ગુરુ તો ચ પ્રભુ મ્હારા !-પળ પળ પળ સંભારૂં - પળ પળ પળ સંભારૂં-પરમેશ્વર પ્યારા ! જયદેવ જયદેવ ! જયન

घनचक्कर गुरुनी आरती

જયદેવ જયદેવ ! જય સર્વાતીતા !-ગુરુ જય સર્વાતીતા ! घनयड्डर गुरुहेवा - घनयड्डर गुरुहेवा ! જય અપરિમિતા ! જયદેવ ગુરુદેવા ! જયદેવ નહીં દેશ નહીં કાલ, તહીં સતગુરુમેલા -ગુરુ તહીં સતગુરુમેલા ! ખેલત ખેલ અખેલા - ખેલત ખેલ અખેલા ! તુંહિ ગુરુ ! તુંહિ ચેલા ! જયદેવ ગુરુદેવ ! જયદેવ. સ્વયં સચ્ચિદાનન્દ ! અઆતિ અદુભૂત સવિતા ! ગુરુ અતિ અદ્ભુત સવિતા ! पिण्डे तद ब्रह्माण्डे – पिण्डे तद ब्रह्माण्डे-અદબદ ગુરુગીતા ! જયદેવ ગુરુદેવ ! જયદેવ. દું, તું, તે, નહીં આપ - નહીં આપણ, પોતે; ગુરુ નહીં આપણ, પોતે !-કોણ કહે 'અણલિંગી' - કોણ કહે 'અણલિંગી' ?!-ગુરુજી સુરજ્યોતે ! જયદેવ ગુરુદેવ ! જયદેવ ગુરુ અવધૂત આકાશ - નહીં છાયા છપ્પર !-ગુરુ નહીં છાયા છપ્પર !-सतगुरु अलज निरंषन - सतगुरु अलज निरंषन ! જય ગુરુ ઘનચક્કર! જયદેવ ગુરુદેવ! જયદેવ

स्तुति

ૐ સદ્ગુરુ ૐ સાગર સ્વામી, સદાય કરજો સહાય ભક્ત વત્સલ, ભગવાન કૃપાળું....

વિનવી લાગું પાય....ૐ.

અવગુણ મૂજમાં અનેક ભરીયા, ૐ પ્રભુજી છો દયાના દરીયા,

દોષો સામુ જરા ન જોશો, ક્ષમા કરો જગ…રાય…ભક્ત (ટેક) ચંચળ મન છે દુષ્ટ જ મ્हારું, સાધન સઘળું હરે ઠગારું,

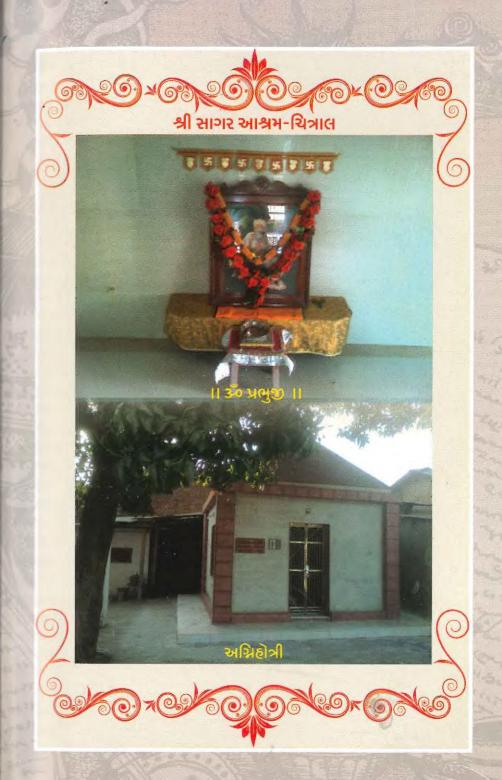
અવળું છે તે સવળું થઈને...ભક્તિ પંથે પડા..ચ..ભક્ત નિશદિન વિષયોં મોંદી ભટકે, ભક્તિ ભજન કરતાં એ અટકે,

મૃગજળ રૂપી માચા દેખી. તે મેળવવા જા..ચ...ભક્ત. શ્વાસે શ્વાસે હરિ હરિ ભજીએ, અન્ય ઉપાધી સર્વે તજીએ,

અનન્ય ભાવે, ભકિત કરીએ, તો ભવભય સૌ જા...ય(ભ્કત). એવી બુદ્ધિ આપો વ્હાલા, સ્વીકારો પ્રભુ કાલા વાલા,

અંતરયામી દીનદયાળા, ઘણું કહે શું થાય...ભક્તવત્સલ

36

21 9 332 Ean 212105 Com on 3 20214 58851

२(8) २१ को दु प्रशाहित यो प्रोस्त ताम इराया यह

nul 201 miss szarni, 233 no 2112 mordini

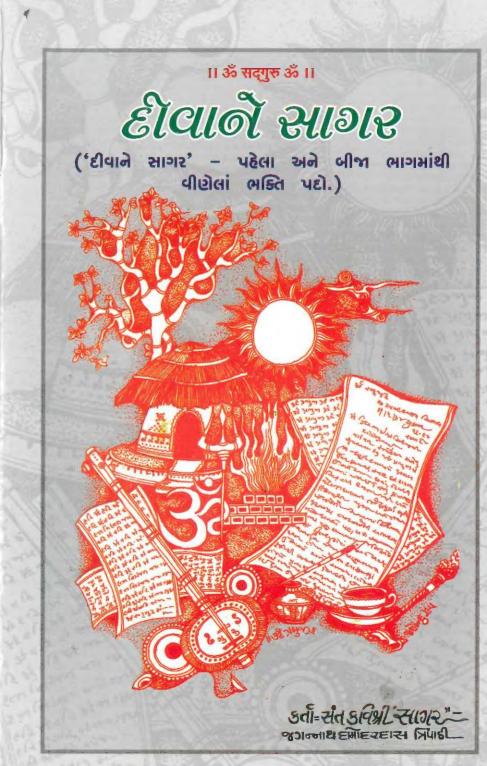
220) 8 (20) 8 (20) 100 mg 2120) 8855

527 (1 3 2014 013 5 mc

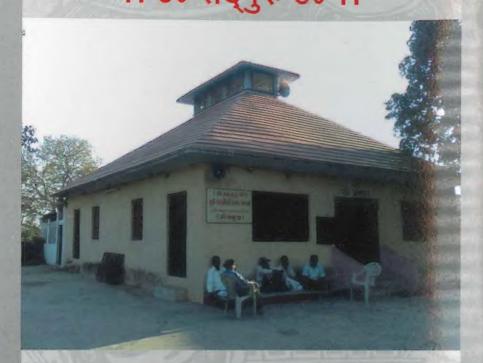
१२२० २१० ६०-५-६०, भरोह यो गारो धार ईडीरी लागण यादा

27 8 333 21 0 y n 2121 n 21 812 | cron ny 585

वाक्

શ્રી સાગર આશ્રમ-ચિત્રાલ

